Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 413
Vineri 11 aprilie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In pag. 2-3
Dezbaterile consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii

CHEMAREA
Consfătuirii de la Constanța

CĂTRE

Membrii gospodăriilor colective, ai întovărășirilor și cooperativelor agricole de producție și țăranii muncitori cu gospodării individuale; către lucrătorii din gospodăriile agricole de stat și S. M. T., tehnicienii, inginerii și oamenii de știință din agricultură

Dragi tovarăși,

In zilele de 3—6 aprilie 1958 a avut loc la Constanța — orașul de reședință al primei regiuni în care întreaga țărănime muncitoare a pășit pe calea agriculturii socialiste — o consfătuire pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, convocată de C.C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri, pentru a analiza cum se îndeplinesc sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la transformarea socialistă a agriculturii și la creșterea producției agricole și pentru a dezbate măsurile ce trebuie luate în vederea obținerii de noi progrese în dezvoltarea agriculturii noastre pe drumul socialismului.

Consfătuirea a ascultat și a aprobat în unanimitate expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, analiza și sarcinile pe care le cuprinde. In cadrul dezbaterilor au luat cuvîntul președinți de gospodării colective, de întovărășiri și de cooperative agricole de producție, brigadieri, ingineri agronomi, zootehnicieni, oameni de știință, care au adus o prețioasă contribuție la scoaterea la iveală a uriașelor rezerve de care dispune agricultura noastră pentru sporirea producției agricole și la punerea în evidență a marilor perspective ce se deschid înaintea agriculturii socialiste.

Poporul muncitor, înfăptuind cu avînt politica Partidului Muncitoresc Romîn, a dat o puternică dezvoltare industriei socialiste, agriculturii, întregii vieți economice, sociale și culturale a țării, în interesul ridicării necontenite a nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Realizări de însemnătate deosebită au fost obținute în ultimii ani pe tărîmul organizării socialiste a agriculturii, în opera de construire a socialismului, nu numai la orașe, ci și la sate. **Pînă în prezent mai mult de un milion și jumătate de familii, reprezentînd aproape jumătate din totalul familiilor de țărani muncitori, au pornit cu încredere pe calea arătată de partidul clasei muncitoare, pe calea agriculturii socialiste.** Gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și cooperativele agricole de producție cuprind astăzi, împreună cu sectorul agricol de stat, peste 52 la sută din întreaga suprafață agricolă a țării. Faptele au dovedit și dovedesc zi cu zi maselor largi ale țărănimii muncitoare că unirea lor în gospodării agricole colective și în celelalte forme de cooperare socialistă este calea făuririi unei agriculturi înaintate, a introducerii tehnicii și științei moderne în agricultură, calea spre realizarea unor recolte bogate an după an, a ridicării nivelului de trai material și cultural.

Consfătuirea țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist a subliniat marele ajutor pe care țărănimea muncitoare l-a primit și-l primește din partea statului, din partea clasei muncitoare, pentru a trece pe făgașul socialismului și a spori producția agricolă: statul a investit în fiecare an sume importante pentru crearea și înzestrarea stațiunilor de mașini și tractoare, pentru procurarea soiurilor și raselor de înaltă productivitate, pentru pregătirea cadrelor calificate de ingineri și mecanizatori.

Masele țărănești care au pornit cu hotărîre pe calea socialismului reprezintă astăzi, sub conducerea partidului clasei muncitoare, o forță puternică în lupta pentru construirea unei vieți noi, socialiste, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor și pentru întărirea puterii economice a patriei noastre.

Viața de bunăstare și cultură a colhoznicilor sovietici, experiența bogată a agriculturii sovietice, precum și propria experiență a gospodăriilor colective fruntașe din țara noastră ne dau noi forțe de a merge înainte cu toată hotărîrea pe drumul agriculturii socialiste, pe drumul indicat de Lenin.

Continuînd activitatea pentru crearea de noi gospodării colective și întovărășiri agricole, înaintăm pe frontul construcției socialiste la sate pe măsura dezvoltării mijloacelor de mecanizare și asigurării cadrelor de specialiști necesare agriculturii socialiste.

Consfătuirea cheamă pe țăranii muncitori din gospodăriile socialist-cooperatiste să pună în mișcare toate forțele și posibilitățile lor pentru consolidarea și dezvoltarea economică multilaterală a sectorului socialist-cooperatist din griculturǎ.

COLECTIVIȘTI! Intărirea și dezvoltarea economică a gospodăriilor colective este, în prezent, condiția principală a înaintării construcției socialiste la sate. Să facem ca fiecare gospodărie colectivă să devină model de gospodărire socialistă, să dezvolte producția de cereale — grîu, secară, porumb și altele — să dezvolte ferme de vaci pentru producția de lapte, crescătorii de vite mari, de porci, de păsări, să sporească cantitățile de producție-marfă vîndută statului pe cale de contractare și, pe această cale, să ridice nivelul de viață al colectiviștilor, să demonstreze superioritatea agriculturii socialiste.

Experiența gospodăriilor colective fruntașe arată calea pe care fiecare gospodărie colectivă poate și trebuie să devină puternică și bogată, valorificînd imensele posibilități pe care le oferă agricultura socialistă mecanizată pentru sporirea producției agricole vegetale și animale.

Preocuparea de căpetenie a tuturor colectiviștilor trebuie să se îndrepte spre dezvoltarea avutului obștesc, spre creșterea fondului de bază, care dă posibilitatea gospodăriei colective să cumpere animale, să-și facă plantații de vii și de pomi, îndiguiri și altele, asigurînd consolidarea sa economică, îmbinarea intereselor obștești ale gospodăriei colective cu interesele individuale ale colectiviștilor.

Pe lîngă dezvoltarea producției de cereale, mai ales de grîu și porumb, **organizați ferme pentru vaci de lapte, pentru creșterea și îngrășarea porcilor și păsărilor, cultivați plante tehnice, legume și zarzavaturi, viță de vie, pomi roditori și altele!** Bogăția gospodăriei colective și a colectiviștilor este strîns legată de dezvoltarea multilaterală a producției, în special de creșterea animalelor.

MEMBRI AI INTOVARAȘIRILOR AGRICOLE! Esențialul în momentul de față pentru întovărășiri este executarea în comun a principalelor munci agricole, cu folosirea cît mai largă a mașinilor și tractoarelor statului. Puterea întovărășirii, capacitatea ei de dezvoltare economică în vederea creșterii bunăstării întovărășiților constă în bunurile procurate în comun și în fondul de bază. Intovărășiți! Urmați exemplul gospodăriilor colective, întărind întovărășirile din punct de vedere economic. **Cumpărați în comun animale de producție și organizați ferme pentru creșterea și îngrășarea animalelor, creați ramuri diferite de producție care sporesc producția globală agricolă, măresc averea voastră obștească și vă aduc însemnate venituri.**

Pe măsura consolidării economico-organizatorice și a creșterii avutului obștesc, provenit din munca comună, se creează condițiile ca întovărășirile agricole și cooperativele agricole de producție să se dezvolte, pe baza convingerii proprii a membrilor lor, spre forma superioară de cooperare în producția agricolă, gospodăria agricolă colectivă.

MUNCITORI, TEHNICIENI ȘI INGINERI DIN GOSPODĂRIILE AGRICOLE DE STAT! Consfătuirea vă cheamă să desfășurați cu însuflețire munca pentru ridicarea producției de grîu, porumb și de celelalte culturi, astfel ca în scurt timp gospodăriile agricole de stat să devină principalul furnizor al statului în constituirea fondului central de cereale.

Gospodăriile agricole de stat au obligația să însămînțeze grîu din soiurile cele mai productive, rezistente la ger și secetă, la boli și dăunători, rezistente la cădere și scuturare pentru a putea mecaniza recoltatul fără pierderi de boabe, să cultive cei mai buni și productivi hibrizi dubli de porumb.

Dați o mare dezvoltare creșterii și îngrășării de animale, pentru a contribui cît mai mult la aprovizionarea populației din orașe și centre industriale cu carne, grăsimi, lapte.

MUNCITORI, TEHNICIENI ȘI INGINERI DIN STAȚIUNILE DE MAȘINI ȘI TRACTOARE! Masele largi țărănești văd în S.M.T.-uri ajutorul concret al clasei muncitoare, al statului democrat-popular, pentru mecanizarea și organizarea mai bună a producției agricole, pentru obținerea de recolte bogate.

Folosiți la maximum capacitatea tractoarelor și mașinilor agricole pentru a face față nevoilor crescînde de muncă mecanizată ale gospodăriilor agricole colective, ale întregului sector socialist! Executați lucrările agricole la timp și în bune condițiuni agrotehnice! Desfășurați larg întrecerea socialistă pentru a realiza un număr sporit de hectare arătură normală pe fiecare tractor. Printr-o bună îngrijire a tractoarelor și mașinilor, luptați pentru micșorarea la strictul necesar a consumului de combustibil și de piese de schimb, pentru reducerea simțitoare a prețului de cost al lucrărilor. Ridicați-vă necontenit calificarea profesională, ca să puteți folosi din plin mijloacele tehnice care vi s-au încredințat și să vă îndepliniți cu pricepere sarcinile voastre de cinste și de mare răspundere, în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii și ridicarea producției agricole.

ȚARANI MUNCITORI CU GOSPODĂRII INDIVIDUALE!

Partidul și guvernul v-au sprijinit și vă vor sprijini și în viitor, stimulîndu-vă să vă munciți bine pămîntul, să obțineți recolte sporite. Dar oricît de mult sprijin veți primi din partea statului, dacă veți munci mai departe izolat pe petecele voastre de pămînt și nu vă veți uni în gospodării colective și întovărășiri, nu veți putea folosi avantajele agrotehnicii înaintate și ale mecanizării, nu veți putea asigura pentru voi și pentru familiile voastre o viață din ce în ce mai îmbelșugată.

Calea bunăstării este calea agriculturii socialiste, pe care au pășit sute de mii de familii de țărani muncitori, intrînd în gospodării colective și întovărășiri agricole.

Dragi tovarăși,

Consfătuirea cheamă țărănimea din gospodăriile colective, întovărășiri, pe muncitorii din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare, pe inginerii, tehnicienii și oamenii de știință din agricultură, precum și pe țăranii cu gospodării individuale să depună toate eforturile pentru a spori producția de cereale și în primul rînd producția de grîu și porumb, mijloc sigur de dezvoltare a tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii și de îmbunătățire a aprovizionării populației cu produse agro-alimentare.

Să mărim suprafețele cultivate cu porumb și să sporim producția la ha. prin executarea arăturilor adînci de toamnă și îngrășarea terenurilor cu gunoi de grajd, să folosim sămînța hibridă productivă și de calitate, să nu întîrziem cu semănatul și să prășim porumbul ori de cîte ori este nevoie.

Să obținem recolte bogate de grîu, folosind numai sămînță selecționată din soiuri productive rezistente la ger și secetă, la cădere și scuturare, să aplicăm multe îngrășăminte organice și minerale, să combatem bolile, dăunătorii și buruienile care micșorează producția, să recoltăm griul la timp și fără pierderi. Să luăm drept model în activitatea noastră acele gospodării agricole de stat și colective care în ultimii ani au obținut producții mari și constante de 2.000—2.500 kg. grîu la ha. și de 3—4.000 kg. porumb boabe la hectar, să studiem experiența gospodăriilor fruntașe pentru a cunoaște metodele de lucru folosite de acestea și a le aplica în practică, potrivit cu condițiile locale de climă și sol.

Să luptăm pentru recolte bogate la culturile tehnice și legume în vederea satisfacerii cerințelor crescînde ale populației. O atenție specială să dăm producției de sfeclă de zahăr pentru a asigura cu prisosință nevoile de consum ale oamenilor muncii, fără a mai recurge la import.

Partidul și guvernul au pus în fața noastră, a oamenilor muncii din agricultură, sarcina de mare însemnătate de a spori **simțitor numărul de bovine, porcine și ovine, de a ajunge în cîțiva ani la o producție anuală de peste 1.300.000 tone carne și de a obține sporuri însemnate la producția de lapte, grăsimi, lînă fină și semifină,** precum și alte produse animale.

Pentru a realiza producții sporite de carne și lapte, trebuie să dezvoltăm și să răspîndim cu hotărîre însilozarea porumbului și folosirea porumbului însilozat ca hrană de bază a vacilor de lapte și a vitelor la îngrășat.

Să învățăm din experiența colhozurilor și sovhozurilor din Uniunea Sovietică unde generalizîndu-se alimentația vacilor de lapte cu porumb însilozat s-a dublat în doi-trei ani producția de lapte.

In același timp avem posibilitatea de a dubla producția de furaj verde, prin cultivarea pășunilor naturale cu slabă productivitate, precum și prin utilizarea rațională a golurilor de munte, prin utilizarea cu simț gospodăresc a tuturor posibilităților de sporire a producției de furaje.

Un rol hotărîtor pentru îmbunătățirea aprovizionării populației cu carne și grăsimi au creșterea și îngrășarea porcilor. Dezvoltarea creșterii și îngrășării porcilor ne dă posibilitatea să valorificăm mai rentabil producțiile bogate de porumb.

VITICULTORI ȘI POMICULTORI! Țărani muncitori din regiunile de podgorii și livezi! Consfătuirea țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii vă cheamă să depuneți toate eforturile pentru a mări suprafața viilor și numărul de pomi fructiferi. Gospodăriile agricole socialiste să înființeze noi plantații, în masiv, în podgoriile unde se produc cele mai alese vinuri, pe dealuri, pe coline, ca și pe terenurile **nisipoase, impropri culturii cerealelor.**

Să urmăm exemplul gospodăriilor agricole de stat și al gospodăriilor colective care obțin producții mari de struguri și de fructe și să sporim producția de struguri și de fructe printr-o îngrijire mai bună a viilor și livezilor, care constituie un izvor de mare bogăție pentru producători și pentru țară.

Este o datorie de onoare pentru toți specialiștii și pepinieriștii viticoli și pomicoli să producă în fiecare an material săditor de calitate și în cantități sporite, pentru a îndeplini înainte de termen și a depăși planul de dezvoltare a patrimoniului viticol și pomicol.

INGINERI AGRONOMI, ZOOTEHNIȘTI, HORTIVITICOLI, MECANIZATORI, HIDROAMELIORATORI, MEDICI VETERINARI! Vă chemăm să puneți toate cunoștințele și întreaga voastră putere de muncă în slujba ridicării producției agricole vegetale și animale. Organizați și îndrumați producția agricolă pe baza metodelor de muncă verificate în practică și a tehnicii moderne puse la dispoziție de statul democrat-popular, fiți permanent în mijlocul țăranilor muncitori pentru a-i ajuta să obțină recolte bogate și cantități mari de produse animale, generalizați și sistematizați experiența înaintată.

OAMENI DE ȘTIINȚA DIN AGRICULTURA! Legați și mai strîns activitatea voastră științifică de nevoile practicii și ale propășirii agriculturii în țara noastră, puneți toată puterea voastră de creație în slujba sporirii producției agricole, dînd agriculturii noi soiuri de plante și rase de animale, noi metode agrotehnice pentru sporirea producției la hectar și noi metode de hrănire și îngrijire a animalelor pentru a le spori productivitatea.

Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și dezbaterile din consfătuire reprezintă pentru toți oamenii muncii din agricultură un program de luptă pentru îndeplinirea sarcinii de uriașă răspundere de a spori producția agricolă, a ridica agricultura noastră la înălțimea cerințelor puse de dezvoltarea industriei socialiste și de nevoile de consum ale maselor, de a pune la îndemîna populației mai multă pîine, mai multă carne, mai mult lapte și unt, mai multe grăsimi, ouă, lînă, de a da industriei alimentare, textile și de încălțăminte mai multă materie primă, de a asigura rezervele necesare de produse agricole, de a spori an de an disponibilul de produse agricole vegetale și animale pentru export.

COLECTIVIȘTI ȘI INTOVARAȘIȚI, ȚARANI MUNCITORI CU GOSPODĂRII INDIVIDUALE! Partidul și guvernul au dat în ultimii ani o mare extindere sistemului de contractări care a devenit sursa principală a fondului central de produse agricole al statului ce se constituie în interesul comun al tuturor oamenilor muncii de la orașe și sate.

Sistemul contractărilor oferă gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producție, întovărășirilor și țăranilor muncitori cu gospodării individuale posibilitatea valorificării întregului surplus de produse agro-alimentare la prețuri avantajoase, stabile, punîndu-l la adăpost de oscilațiile pieței, ca și de tendințele speculative ale intermediarilor particulari.

Consfătuirea exprimă deplina sa aprobare față de politica de dezvoltare a sistemului de contractări și consideră că valorificarea surplusului pe calea contractărilor în vederea asigurării fondului central al statului, corespunzător cu interesele economiei noastre naționale și ale oamenilor muncii de la orașe și sate este o îndatorire patriotică a fiecărei gospodării colective, a fiecărei întovărășiri și a fiecărui țăran muncitor.

Cauza ridicării agriculturii este cauza întregului popor muncitor.

Consfătuirea țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii transmite un salut frățesc eroicei noastre clase muncitoare, aliatul puternic și de nădejde al țărănimii muncitoare.

Sîntem convinși că și de acum înainte muncitorii din industria construcțiilor de mașini ne vor da tractoare și mașini agricole din cele mai moderne, iar muncitorii din industria chimică — cantități sporite de îngrășăminte, insectofungicide, herbicide, sprijinindu-ne cu aceeași dragoste frățească ca și pînă acum în vederea sporirii producției agricole și măririi productivității muncii în agricultură.

Muncind cu hărnicie pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru ridicarea nivelului lor de trai material și cultural, oamenii muncii din patria noastră prețuiesc pacea și sînt ferm hotărîți să contribuie și pe viitor la apărarea și consolidarea ei.

Țărănimea muncitoare, alături de clasa muncitoare și de ceilalți oameni ai muncii, aprobă și sprijină politica externă a guvernului R. P. Romîne, politică de luptă activă pentru pace și înțelegere între popoare, pentru întărirea unității lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, pentru dezvoltarea relațiilor economice și culturale cu toate țările.

Consfătuirea salută călduros propunerile guvernului Uniunii Sovietice în vederea destinderii în relațiile internaționale și preîntîmpinării unui nou război. Salutăm cu entuziasm recenta hotărîre a Sovietului Suprem al U.R.S.S. de a înceta unilateral experiențele cu arme atomice și cu hidrogen.

Această hotărîre demonstrează din plin întregii omeniri voința de pace a puternicului stat socialist — Uniunea Sovietică — rolul inițiator pe care-l are întotdeauna în lupta pentru salvarea omenirii de grozăviile unui nou război.

Dacă și celelalte puteri care posedă arme atomice — S.U.A. și Anglia — ar urma exemplul Uniunii Sovietice s-ar înlătura grava primejdie pe care experiențele atomice o reprezintă pentru sănătatea oamenilor și s-ar aduce un aport de preț la cauza consolidării păcii.

Participanții la consfătuire își exprimă convingerea că forțele păcii vor învinge pe cele ale războiului și vor asigura omenirii posibilitatea unei munci pașnice creatoare.

Sub conducerea partidului, alături de întregul popor muncitor, țărănimea muncitoare a obținut mari realizări și a învins multe greutăți și piedici în drumul spre o viață mai bună. Alături de întregul popor muncitor în frunte cu clasa muncitoare, țărănimea muncitoare va merge mereu înainte pe drumul arătat de partid — spre victoria deplină a socialismului.

Trăiască alianța frățească dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare!

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, călăuză încercată a oamenilor muncii din orașe și sate în lupta pentru bună stare și socialism!

Trăiască guvernul Republicii Populare Romîne!

Trăiască și înflorească patria noastră — Republica Populară Romînă!

Să înceteze pentru totdeauna experiențele cu armele atomică și cu hidrogen

Prof. Dr. N. TEODOREANU

Incetarea unilaterală de către Uniunea Sovietică a experiențelor cu armele atomică și cu hidrogen constituie evenimentul istoric cel mai grandios și umanitar, fără asemănare în evoluția omenirii. Prin această hotărîre înviorătoare și măreață, U.R.S.S. a luat inițiativa cea mai necesară, cea mai prețuită și scumpă popoarelor lumii în momentul prezent de incertitudine, atrăgîndu-și simpatia și respectul întregii umanități.

Exemplul dat de U.R.S.S. a fost salutat din toată inima de întreaga suflare conștientă de pe întreg globul pămîntesc. Statele Unite și Anglia, deținătoare și ele a armelor atomice, trebuie să urmeze neîntîrziat pilda dată de U.R.S.S., ascultînd de vocea fierbinte și hotărîtă a tuturor popoarelor care urăsc și condamnă războiul și doresc pacea, progresul și coexistența pașnică.

Energia nucleară, cea mai de seamă cucerire a minții omenești, trebuie pusă în slujba binelui societății și a ridicării economiei naționale a popoarelor după exemplul U.R.S.S. Sînt numeroase probleme vitale de biologie, de medicină, de agricultură, de zootehnie a căror rezolvare depinde de folosirea chibzuită a energiei nucleare.

In U.R.S.S. se lucrează cu multă răbdare și îndîrjeală la transformarea eredității plantelor și animalelor cu neutroni termici într-un reactor nuclear. Agricultura și zootehnia vor putea dispune în viitor de mijloace sigure și importante pentru a dirija și schimba ereditatea după cerințe, creînd soiuri noi de animale și plante mai rezistente la boli și mai productive decît cele existente.

Războaiele sînt cea mai mare nenorocire a omenirii fiindcă pregătirea, purtarea cît și urmările lor au consecințe incalculabile asupra sănătății și bunăstării societății, asupra progresului și civilizației.

Omenirea trebuie salvată cît mai repede de coșmarul războaielor. Poporul nostru care are nevoie de pace pentru construirea socialismului luptă hotărît alături de toți oamenii cinstiți din întreaga lume împotriva războiului.

Ca om de știință, îmi exprim cea mai profundă admirație și salut din toată inima hotărîrea istorică de încetare unilaterală a experimentărilor cu arme atomice a Uniunii Sovietice.

PENTRU URGENTAREA INSĂMINȚĂRILOR

Timpul prielnic muncilor în cîmp să fie folosit din plin

In fața oamenilor muncii din agricultură stă importanta sarcină — subliniată de lucrările recentei consfătuiri de la Constanța — de a spori producția de cereale și în primul rînd producția de grîu și porumb.

Infăptuirea acestei sarcini, obținerea unei recolte mari la toate culturile, depinde într-o însemnată măsură de felul cum se execută lucrările agricole acum, în campania de primăvară. In aceste zile trebuie executat un mare volum de lucrări: pregătirea terenului și însămînțarea culturilor de primăvară, îngrijirea semănăturilor de toamnă, lucrări în vii, livezi, grădina de legume etc. Condițiile neprielnice de climă de pînă acum cît și nepăsarea de care au dat dovadă unele organe agricole impun ca în mai puțin de o lună de zile să se execute arături pe o suprafață de peste 3.000.000 de ha și însămînțări pe aproape 6.000.000 de ha.

Pentru reușita acestor lucrări este necesar ca fiecare ceas din timpul prielnic să fie folosit din plin, munca să fie astfel organizată încît toate lucrările să fie executate în epoca optimă. Avînd în vedere că muncile de primăvară sînt întîrziate este necesar ca forțele de lucru să fie îndreptate spre terminarea grabnică a însămînțărilor culturilor din epoca I, și în primul rînd al florii-soarelui și sfeclei de zahăr, spre pregătirea terenului în vederea însămînțării porumbului — lucrare ce va începe peste cîteva zile.

In scopul grăbirii ritmului de executare a lucrărilor în cîmp mecanizatorii din S.M.T. și gospodăriile de stat au datoria să aplice pe scară largă metodele de muncă care duc la folosirea întregii capacități de lucru a mașinilor și tractoarelor (schimburi de noapte, cupluri de mașini etc).

Brigada legumicolă la lucru

Sînt harnici colectiviștii din Coșereni, raionul Urziceni. In fiecare zi o echipă din brigada legumicolă cercetează răsadnițele și face plivitul buruienilor.

Au terminat însămînțările din epoca I

Cunoscînd din practică rolul însemnat ce-l are însămînțatul la timpul potrivit în obținerea unor producții sporite la ha, membrii gospodăriei agricole colective „Iftimie Croitoru" din comuna Beilic, raionul Adamclisi, au profitat de fiecare zi și oră bună de lucru pentru a executa însămînțările din epoca I-a. Astfel, ei au terminat de însămînțat întreaga suprafață de 191 ha cu orz de primăvară, 88 ha cu ovăz, 10 ha cu mazăre și 155 ha cu floarea-soarelui. De asemenea colectiviștii au mai arat o suprafață de 400 ha, pe care vor însămînța porumbul.

★

La fel și colectiviștii din satul Mîrleanu, aceeași comună, au terminat de însămînțat pînă mai zilele trecute 180 ha cu orz de primăvară 100 ha cu ovăz și 100 ha cu floarea-soarelui. Paralel cu acestea, harnicii colectiviști au mai plantat 4,5 ha cu ceapă și usturoi și au însămînțat 0,5 ha cu mazăre.

V. MARINESCU
și
ION GH. NIȚA
corespondenți

Execută însămînțările de primăvară

In scopul obținerii unor recolte bogate producătorii agricoli din comunele Cîndești și Rediu, raionul Buhuși, folosesc orice zi și oră prielnică de lucru, pentru a executa la timp însămînțările de primăvară. Astfel, pînă zilele trecute, țăranii muncitori C. N. Anghel, V.N. Darie, Gh. D. Stan și alții din comuna Rediu au însămînțat peste 20 ha cu ovăz, mac, floarea-soarelui etc.

La fel și în satul Cîndești au fost însămînțate importante suprafețe cu ovăz, mac etc.

TACHE VASILACHE
corespondent

Dezbaterile Consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii

REFERATUL
Comisiei pentru producția de cereale
Referent — tov. MARIN STANCU
adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii

Din expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, din discuțiile purtate în consfătuire și în comisie cu privire la sporirea producției de cereale s-a scos în evidență marele rol pe care îl au cerealele în economia țării noastre. De asemenea a ieșit în evidență rolul deosebit de mare pe care îl au în rezolvarea problemei cerealelor gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, cooperativele de producție agricolă și întovărășirile agricole. Totodată s-a subliniat că noi încă nu am ajuns cu producția de cereale la nivelul posibilităților solului și climei țării noastre și a bazei tehnice de care dispunem.

Sporirea producției globale de cereale se va realiza prin extinderea suprafețelor cultivate cu grîu și secară la 3.500.000 ha pînă în anul 1960, iar la porumb 4.000.000 ha, dar, mai ales, prin sporirea producției la hectar.

Pentru a realiza în anul 1960 5.500.000 tone grîu și secară și 8—9.000.000 tone porumb, comisia consideră că gospodăriile agricole de stat trebuie să realizeze cel puțin 2.000 kg grîu în medie la ha și cel puțin 3.000 kg porumb boabe la ha, gospodăriile colective cel puțin 1.800 kg grîu la ha și 2.500 kg porumb la ha, iar întovărășirile agricole și cooperativele agricole de producție să se străduiască să ajungă gospodăriile colective cu producțiile lor de grîu și porumb la hectar.

Consfătuirea, pe bună dreptate, a scos în evidență marea însemnătate pe care o au în sporirea producției de cereale la hectar pregătirea solului, folosirea îngrășămintelor, a semințelor de soi, semănatul la timpul cel mai potrivit, întreținerea rațională a culturilor și recoltatul la timp și fără pierderi.

Pentru sporirea necontenită a producției comisia recomandă următoarele măsuri:

I. Cu privire la cultura cerealelor păioase

Terenurile care urmează să fie însămînțate cu grîu după plante care se recoltează devreme — cum sînt: mazărea, borceagul, fasolea și altele — în cazul că solul are umezeală suficientă — să fie arate îndată după recoltare la o adîncime normală (18—22 cm) și să fie întreținute prin grăpare și cultivare pînă în momentul semănatului. Acolo unde terenurile permit, adîncimea arăturii poate să meargă pînă la 30 cm. In cazul cînd terenul este uscat și o arătură adîncă ar scoate bolovani, se recomandă a se lucra terenul cu polidiscul sau cu polibrăzdarul cît mai în față, arătura normală urmînd a se face după prima ploaie știut fiind că grîul cere o arătură așezată și un bun pat germinativ. Este bine ca o dată cu arătura normală să se dea și îngrășămintele fosfatice.

In cazul cînd grîul urmează după alte culturi, în afară de leguminoase, o dată cu arătura normală se încorporează gunoiul de grajd bine fermentat, împreună cu superfosfatul.

Cînd grîul se seamănă după porumb lucrările solului trebuie începute încă din timpul culturii porumbului și anume: porumbul trebuie semănat în arătură adîncă de toamnă în care s-a încorporat gunoiul de grajd. Va trebui să cultivăm soiuri și hibrizi mai timpurii, să semănăm cît mai timpuriu posibil, să întreținem culturile curate de buruieni, prin prașile executate ori de cîte ori este nevoie și să recoltăm porumbul în timp cît mai scurt, îndată ce el a ajuns la maturitate, pentru a elibera terenul în vederea pregătirii lui pentru însămînțarea grîului de toamnă.

Cînd grîul se seamănă după porumb și porumbiștea este curată de buruieni, și pămîntul afînat, se lucrează cu polidiscul sau discuitorul la adîncimea de 10—12 cm. O dată cu această lucrare se încorporează întreaga doză de îngrășăminte fosfatice și 1/3—1/2 din doza de îngrășăminte azotate, după care, imediat, însămînțăm grîul. In caz de umiditate insuficientă se aplică o tăvălugire puternică, urmată de o boronire ușoară cu grapa de fier sau de mărăcini.

Cînd porumbiștea este îmburuienată sau lipsește polidiscul lucrarea se face cu polibrăzdarul.

Lucrările trebuie organizate în așa fel încît însămînțarea grîului și secarei să se termine pînă la data de 20 octombrie. Orice însămînțare după această dată duce la scăderea producției.

Trebuie să folosim sămînță numai din soiurile raionate, bine curățată și tratată.

Semănatul grîului să se facă cu semănătoarea reglată în așa fel încît să se asigure 400—550 boabe germinabile la m.p. (140—180 kg/ha), în funcție de climă și solul zonei respective. Adîncimea la care trebuie să se îngroape sămînța să nu fie mai mică de 4—6 cm.

In primăvară plantele trebuie ajutate să crească împrăștiind pe semănături restul din doza de îngrășăminte azotate sau mraniță, și, unde este posibil ud de grajd diluat cu apă. Semănăturile viguroase trebuie grăpate pentru distrugerea buruienilor, cele descălțate trebuie tăvălugite iar cele slabe ajutate cu îngrășămînt suplimentar.

Plivitul semănăturilor de păioase trebuie să devină o lucrare obligatorie întrucît buruienile dijmuiesc recolta. Totodată pentru ridicarea calității grînelor noastre este bine ca secăritul grîului să devină o practică de masă și obligatorie pe loturile semincere.

Seceratul grîului precum și a celorlalte păioase trebuie astfel organizat încît să fie terminat în 7-8 zile de la începutul fazei de coacere în ceară. Orice întîrziere duce la pierderi mari prin scuturare.

Aplicînd toate aceste măsuri, în complexul lor, producțiile de cereale păioase pot să fie mărite la nivelul producțiilor obținute în stațiunile experimentale și în gospodăriile agricole de stat și colective fruntașe.

II. Cu privire la cultura porumbului

Arăturile adînci de toamnă trebuie să se facă pe toate terenurile destinate însămînțării porumbului, indiferent dacă au fost dezmiriștite sau arate în vară. O dată cu arătura adîncă de toamnă se încorporează bălegarul și îngrășămintele fosfatice.

Arătura adîncă de toamnă este bine să fie făcută cît mai devreme (septembrie-octombrie). Sporul de producție este cu atît mai mare cu cît arătura este făcută mai devreme. Nu se vor ara adînc în toamnă acele terenuri așezate în pante mari și expuse eroziunii, precum și terenurile nisipoase și cele inundabile.

In primăvară, cînd pămîntul înflorește, toată suprafața arată adînc din toamnă trebuie grăpată și apoi lucrată cu cultivatorul ori de cîte ori apar buruienile. Inainte de însămînțare, o dată cu cultivația, să se aplice și îngrășăminte chimice azotate. Semănatul să se facă cu mașina în rînduri la distanță de 1 m în zonele de cîmpie și șes și 80 cm în restul țării. La semănat să se folosească sămînța dublă hibridă, cu precădere calibrată sau sortată. Folosirea seminței hibride de porumb este o condiție esențială pentru sporirea recoltelor de porumb la hectar; pînă la asigurarea ei în cantități suficiente trebuie să se folosească hibrizii între soiuri și soiurile raionate.

Semănatul să nu întîrzie sub nici un motiv după ce pămîntul are căldura de 8-10 grade la adîncimea de semănat, iar însămînțarea să fie executată în 3-4 zile de la acest moment. Orice întîrziere în însămînțarea porumbului duce la diminuarea producției la hectar.

Semănătorile să fie astfel reglate încît sămînța să fie pusă la adîncimea de cca. 8-10 cm; aceasta o va feri de uscăciune și de ciori.

Inainte de răsărirea porumbului, dacă se formează scoarță sau apar buruieni, semănăturile trebuie grăpate cu grapa cu colții reglabili, cu grapa stelată sau cu grapa obișnuită cu colții înapoi.

Cînd semănatul se face cu mașina „Victoria" și se folosește sămînță calibrată, se dau 12 kg la hectar, iar cînd sămînța nu este calibrată, — 15 kg la ha. In cazul cînd se folosesc alte semințe și altfel de semănători, este necesar să se dea o cantitate mai mare de sămînță.

Indată după răsărire, porumbul trebuie prășit cu sapa rotativă, lucrîndu-se cu tractorul cu viteza de 20-25 km pe oră. Această lucrare se repetă ori de cîte ori apar buruieni, pînă cînd porumbul are patru frunze. Lucrarea cu sapa rotativă se face numai în orele amiezei și după-amiază cînd plantele sînt mai flexibile și nu se rup.

De mare importanță este asigurarea unui număr corespunzător de plante la hectar. In regiunile de deal, cu umiditate multă, unde se cultivă soiuri de hibrizi timpurii, trebuie să se asigure 40.000 plante la hectar. In regiunile de cîmpie cu umiditate satisfăcătoare să se asigure 30-33 mii plante, iar în zonele secetoase 22-25 mii plante la hectar.

După ce porumbul a depășit înălțimea de 20 cm, ori de cîte ori apar buruieni se face prășitul mecanic cu cultivatorul K.R.N. 4-2 sau KUT.

La prășitul mecanic, între rînduri, trebuie să se asigure un spațiu de siguranță de 15-20 cm de la plantă, iar pentru distrugerea buruienilor care se găsesc pe rîndul plantelor este necesar ca viteza de lucru a tractorului să fie cît mai mare; astfel pămîntul se mărunțește bine iar o parte din el este zvîrlit pe porțiunea de pe rîndul plantelor, înăbușind toate buruienile mici.

In lipsa cultivatoarelor se pot folosi prășitorile obișnuite cu tracțiune animală, iar dacă printre plante, pe rînd, apar buruieni, se intervine cu sapa.

Comisia recomandă oprirea cu desăvîrșire a rărițatului sau a mușuroitului porumbului în zonele de stepă și silvostepă.

Pe terenurile în pante expuse eroziunii, semănatul porumbului precum și toate lucrările de întreținere se vor face numai paralel cu curbele de nivel. Pe aceste terenuri, precum și pe cele reci, cu exces de umiditate, se poate aplica rărițatul atît pentru împiedicarea eroziunii cît și pentru afînarea și încălzirea solului.

Pentru obținerea unor producții sporite și constante de porumb și în regiunile secetoase, comisia recomandă să se extindă practica culturii porumbului irigat prin amenajarea terenurilor situate în apropierea apelor cu debit suficient, ca rîuri, lacuri, bălți și mai ales acolo unde apa se poate folosi la irigat gravitațional.

Recoltatul porumbului să se facă la maturitatea deplină a știuleților fără să așteptăm ca întreaga plantă să fie complet uscată.

Comisia subliniază în mod cu totul deosebit necesitatea folosirii, atît la cultura grîului cît și a porumbului, a îngrășămintelor organice și minerale în toate zonele țării.

III. Asigurarea semințelor de soi

Rodnicia pămîntului nostru, sporită prin îngrășăminte organice și chimice, chibzuit aplicate, lucrări raționale și climă favorabilă, poate fi valorificată bine numai prin folosirea soiurilor de mare producție. De aceea, comisia recomandă ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii să intensifice munca de producere a semințelor de hibrizi dubli la porumb și extinderea cultivării lor în toată țara. Munca pentru crearea de hibrizi dubli să se lărgească și adîncească și să fie orientată și pe direcția folosirii ca părinți a liniilor autofecundate din soiurile noastre autohtone, în scopul obținerii de hibrizi dubli de mare productivitate, timpurii, rezistenți la boli și la secetă și care să se recolteze ușor și fără pierderi, în mod mecanizat.

De asemenea, comisia recomandă ca, pe baza rezultatelor obținute în cîmpurile de încercare a soiurilor, să se extindă în cultură cele mai valoroase soiuri de grîu, secară, orz, orzoaică și ovăz fie că sînt create la noi, fie că sînt aduse din alte țări. In același timp, cere ca oamenii de știință să extindă și să lărgească cercetările pentru crearea de noi soiuri de grîu și orzoaică cu însușiri mult superioare celor pe care le avem în cultură.

Pentru urgentarea lucrărilor de creare de soiuri noi, mai productive și pentru adaptarea unor soiuri valoroase din alte țări, îndeosebi din U.R.S.S., comisia recomandă intensificarea schimbului de semințe și strîngerea legăturilor de colaborare între institutele de cercetări și oamenii de știință din agricultură.

Comisia recomandă ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii să ia măsuri de îmbunătățire a muncii pentru producerea semințelor de elită la grîul de toamnă și celelalte păioase și, totodată, să urgenteze înmulțirea lor în sistema gospodăriilor raionale, în scopul asigurării întregului necesar de semințe de soi pentru loturile semincere din gospodăriile agricole socialiste, potrivit cu nevoia de reînnoire a semințelor.

Pentru evitarea pierderilor cauzate de boli și dăunători, comisia recomandă:

Lupta contra bolilor trebuie începută de la tratarea semințelor contra mălurei și tăciunelui. Ea trebuie generalizată și continuată la unele culturi și în timpul vegetației. De asemenea, pe terenurile infectate este necesar să se facă tratarea preventivă. Pentru combaterea buruienilor din culturile de cereale ale gospodăriilor de stat trebuie folosite în măsură tot mai largă ierbicidele, a căror eficacitate este astăzi bine cunoscută.

Pentru a stimula pe toți oamenii muncii din agricultură, comisia recomandă ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii să elaboreze în timp de 30 zile condițiile de organizare și participare la un concurs pe țară al grîului și porumbului.

Pentru aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice care duce la sporirea producției la hectar, comisia face apel la toți tehnicienii, inginerii și mecanizatorii din țară ca să acorde asistență tehnică permanentă tuturor unităților agricole socialist-cooperatiste, dînd dovadă de inițiativă creatoare în aplicarea diferențiată a măsurilor agrotehnice, contribuind în felul acesta la obținerea de producții îmbelșugate de cereale în patria noastră.

Cuvîntul tov. Petre Ghizdeanu
șef de brigadă la S.M.T. Poșta Cîlnău, regiunea Ploești

In munca desfășurată de noi în anii trecuți, am avut ca prim obiectiv sprijinul ce trebuie acordat unităților cooperatiste deservite de brigada noastră, în întărirea lor din punct de vedere economic și organizatoric.

Pentru realizarea acestor sarcini, mecanizatorii din brigada nr. 5, sprijiniți de organizațiile de bază P.M.R. și U.T.M., au reușit să asigure executarea lucrărilor contractate în termeni optimi și de bună calitate. Acest lucru a influențat în mod pozitiv asupra obținerii unor producții sporite pe terenurile întovărășiților față de producțiile obținute în sectorul individual. Astfel, la grîu s-a obținut un spor de producție de 600 kg la ha, iar la porumb de 500 kg față de sectorul individual.

In continuare, vorbitorul a subliniat faptul că în urma sporului de producție obținut de întovărășirile deservite de brigada a 5-a și a muncii politice, 657 de familii s-au înscris în întovărășiri.

In privința organizării muncii în brigadă — a spus el — am ținut seama ca prin toate mijloacele să folosim timpul bun de lucru și totodată să înlăturăm timpii neproductivi. In acest scop am ținut în permanență o strînsă legătură cu conducerile unităților pe terenurile cărora am lucrat.

Stabileam împreună cu pontatorul-alimentator încă de cu seară lucrările ce le aveam de executat a doua zi, indicîndu-se fiecărui tractorist suprafața și locul unde trebuia să lucreze.

In vederea prelungirii timpului de funcționare a tractoarelor între două reparații, pe lîngă celelalte măsuri indicate de normativ, am urmărit îndeaproape schimbarea uleiului la termenii stabiliți, prelungind timpul de lucru între două reparații la toate tractoarele din brigadă. Astfel, pot da ca exemplu două tractoare M.T.Z. cu care s-au realizat cîte 1.800 ha arătură normală fără a li se executa vreo reparație. Ele urmează să lucreze și în campania de primăvară a acestui an, iar la sfîrșitul campaniei să intre în reparații.

Astfel organizată munca, am reușit ca sarcina planificată pentru fiecare tractor din brigada pe care o conduc să fie realizată și depășită în toate campaniile.

S-au realizat de asemenea economii în valoare de 14.800 lei la carburanți, iar la piese și materiale am obținut o economie de 20.600 lei. Economiile obținute la carburanți au fost realizate în primul rînd prin înlăturarea risipei la manipulări, alimentare și prin înlăturarea deplasărilor în gol. De asemenea la piese și materiale am realizat economii datorită faptului că prin munca de fiecare zi am asigurat o bună întreținere a tractoarelor și a mașinilor agricole, fapt care a determinat reducerea de la 43 la 21 a numărului de reparații planificate pe brigadă. Economiile realizate la consumul de carburanți, materiale și piese, precum și depășirea volumului de lucrări planificate au influențat în mod pozitiv asupra reducerii prețului de cost, obținîndu-se o economie de 57 lei pe hectarul de arătură normală.

Unul din reprezentanții Ministerului Agriculturii și Silviculturii în comisia pentru problemele creșterii animalelor a cerut să se treacă în referatul ce-l întocmeau producții medii de lapte pe cap de vacă mai mici decît cele posibile. Colectiviștii din fotografie, membri ai comisiei, au ripostat hotărît:

— Nu, noi putem obține mai mult...

Noi putem obține mai mult...

Cuvîntul tov. Ion Gîrceag
președintele gospodăriei colective din comuna Hărman, regiunea Stalin

Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej ne-a dat posibilitatea să vedem mai limpede realizările pe care le-am avut noi, gospodăriile agricole colective, lipsurile și perspectivele muncii noastre de viitor și ce trebuie făcut pentru ca într-adevăr să transformăm gospodăriile noastre în unități puternice care să contribuie din plin la realizarea fondului central al statului, la ridicarea nivelului nostru de trai, la construirea socialismului în scumpa noastră patrie — Republica Populară Romînă.

Expunerea ne-a înfățișat cît se poate de clar ce anume ramuri trebuie să extindem noi în cadrul gospodăriilor colective. Vreau să spun cîte ceva despre ramura zootehnică, căreia noi i-am dat o mare importanță. In primul rînd, gospodăria noastră este așezată nu departe de un mare centru industrial, Orașul Stalin, care se află la numai 10 km.; de aceea noi încă din anul 1953 am pornit să dezvoltăm în special creșterea vacilor cu lapte.

In al doilea rînd, noi, în Ardeal — în Țara Bîrsei, unde se afla gospodăria noastră — nu putem vorbi despre agricultură și despre mărirea producției la hectar fără să vorbim și de zootehnie, pentru că la noi îngrășămîntul natural este baza ridicării producției agricole la hectar.

In al treilea rînd ne-am gîndit să asigurăm venituri gospodăriei noastre pentru ca într-adevăr să traducem în viață sarcinile ce au reieșit din plenara Comitetului Central al partidului cu privire la acordarea avansurilor în bani colectiviștilor, trimestriale sau chiar lunare.

La înființarea gospodăriei noastre colective în anul 1950 nu am avut decît 4 vaci cu lapte, o scroafă, 16 atelaje de muncă și 32 capete animale de muncă. In prezent ferma noastră are un număr de 238 capete, din care 116 vaci cu lapte și 122 tineret bovin între diferite vîrste. Mai avem 524 oi și 27 scroafe fătătoare.

De la început ne-am gîndit să asigurăm baza furajeră. Astfel, am extins cultura de trifoi și lucernă, care cuprinde peste 70 la sută din suprafața cultivată cu plante furajere; însă nu ne-am gîndit numai la extinderea suprafeței, ci și la mărirea producției pe suprafețele însămînțate. Ingrijind bine aceste culturi am reușit să ridicăm această producție de la 2.425 kg./ha. trifoi și lucernă la 4604 kg./ha., iar prin aplicarea mustului de grajd la porumbul de siloz am putut ridica producția de la 15.000 la 34.666 kg./ha. In felul acesta am asigurat furajele necesare atît pentru vitele gospodăriei colective cît și pentru vitele membrilor ei.

Problema principală care a preocupat consiliul de conducere, astfel ca ferma să devină într-adevăr rentabilă, a fost problema însilozărilor.

Din raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej am auzit că în regiunea Constanța s-a însilozat o mare cantitate de porumb de siloz. Și la noi s-a întîmplat acest lucru însă aș vrea să fac o recomandare, să arăt o metodă pe care noi am întrebuințat-o la aceste însilozări. Aici am auzit că s-a însilozat numai porumb de siloz, și aceasta prin luna august și septembrie. Noi am însilozat și începem să însilozăm începînd cu luna mai și terminînd cu luna noiembrie. Noi însilozăm nu numai porumb furajer, ci și ierburi, diferite buruieni și terminăm cu însilozarea frunzelor de sfeclă de zahăr. Așa am reușit anul trecut să avem 83 vagoane de nutrețuri însilozate, dintre care 53 vagoane de porumb furajer și 30 vagoane de ierburi, trifoi și lucernă. Acestea au fost bine conservate și au fost date ca hrană animalelor în raport cu producția de lapte.

La rentabilitatea acestei ramuri ajută și faptul că noi folosim ca hrană pentru animale și pleava de grîu, orz, ovăz, trifoi, bine separată de la treier și bine păstrată. Aceasta a contribuit la îngrășarea animalelor și a constituit un al doilea fîn. Hrănirea vitelor se face pe grupe de producții, cu suculente și îndeosebi cu ierburi însilozate, iar fînul nu a lipsit din rații pentru asigurarea hranei animalelor.

Pînă în anul 1954, la noi nu se aplica un program de grajd, se lucra de-a valma; unul îngrijea vitele, altul le mulgea, fără să fie legat de locul de muncă și să aibă răspundere personală. Din anul 1954 lucrurile s-au schimbat. Fiecare îngrijitor-mulgător are un număr de 10 vaci, el le îngrijește, le hrănește, le mulge și este plătit în raport cu producția obținută. Așa l-am legat pe mulgător de locul de producție. El este interesat să obțină producții mari pentru că și venitul lui este mai mare. La ferma de vaci s-a introdus mulsul rațional și igienic. Cînd se mulge, se mulge, cînd se curăță, se curăță și așa mai departe.

Pentru ca ferma de vaci să devină rentabilă, iar noi să cunoaștem producția de lapte pe fiecare vacă în parte, noi am hrănit și hrănim vițeii la găleată și la biberon. In felul acesta știm și cît mulgem de la fiecare vacă și cît trebuie să dăm vițelului, ceea ce a făcut să obținem un spor de greutate pînă la 1 kg. în medie pe zi la vițel.

Odată cu mărirea efectivului urmărim și îmbunătățirea calitativă a animalelor, atît prin selecție, cît și prin folosirea de reproducători de calitate tauri, armăsari și berbeci. La ovine chiar am început formarea unui tip de oaie cu lînă mai multă și mai fină, prin încrucișarea oilor de rasă țigaie cu rasa merinos.

Pentru a putea face selecție și a arăta rentabilitatea creșterii animalelor s-a introdus o serie de evidențe pe ramuri de producție. In felul acesta putem stabili care vacă e mai rentabilă, ce producție dă și care nu e bună, ca să fie înlăturată.

Am construit un grajd cu o capacitate de 200 capete care este iluminat electric și unde este introdus mulsul mecanic, iar adăparea și hrănirea vitelor se face în condițiuni bune.

Aș vrea să fac a comparație de unde să se vadă felul cum s-a dezvoltat ramura zootehnică din gospodăria noastră colectivă față de anul 1953. Atunci la 100 ha erau 9,84 taurine, din care 6,2 vaci; în 1957 am ajuns ca la 100 ha. să avem 20 taurine, din care 10 vaci. In anul 1958—1959 efectivul fermei noastre va trebui să fie de 28 taurine la 100 ha. dintre care 18 vaci, adică într-un procent de 64 la sută vaci, din numărul total de taurine pe care le avem.

In felul acesta, desigur că a crescut producția de lapte. Dacă în anul 1953 la 100 ha. s-au obținut 6651 litri lapte, în anul 1957 am ajuns la 19.500 litri lapte. In anul 1959 va trebui să obținem 45.000 litri de lapte la 100 ha. Venitul a crescut în acest interval cu 74,7 la sută, ajungînd ca în anul 1957 să se realizeze din această ramură un venit de 387.226 lei, ceea ce a contribuit la creșterea valorii zilei-muncă.

Fondul de bază al gospodăriei noastre colective a crescut de la 1.271.858 lei la 2.125.619 lei, într-un procent de 69 la sută, iar valoarea animalelor de prăsilă a crescut cu 354,5 la sută.

Pe baza chemării care s-a lansat cu ocazia consfătuirii președinților și secretarilor organizațiilor de bază din gospodăriile colective din regiunea Stalin, gospodăria noastră colectivă s-a angajat să livreze statului pe bază de contract 34.400 kg. carne, 16 vagoane lapte de vacă, 14.100 litri lapte de oaie și întreaga cantitate de lînă. Dacă se face socoteala, numai după aceste contractări vom realiza un venit de 621.400 lei, sumă care va contribui cu 7 lei la valoarea zilei-muncă pe anul 1958.

Este adevărat, tovarăși, că și la noi înainte au fost greutăți. Unii dintre membrii noștri din gospodărie credeau că dacă noi întărim creșterea animalelor și o dezvoltăm ei vor rămîne fără furaje și nu-și vor mai putea ține vaca acasă. Noi am dus cea mai bună muncă de lămurire pentru mărirea producției de furaje la hectar, asigurînd baza furajeră atît pentru vitele gospodăriei colective cît și pentru animalele din gospodăria personală a colectiviștilor. Deci mărirea șeptelului de animale este foarte rentabilă.

Producția de lapte a crescut de la 1330 litri lapte în 1953, la 2160 litri în anul 1957 pe cap de vacă furajată. Sînt vaci care dau pînă la 3.500-4.000 litri lapte anual. Aceasta e cifra la care vrem să ajungem cu ferma noastră.

Gospodăria noastră colectivă este sprijinită și ajutată în munca sa de Institutul de cercetări zootehnice și de Institutul de mecanizare a agriculturii. Cu ajutorul lor, fiind îndrumați și învățați să cunoaștem care este rentabilitatea și prețul de cost al litrului de lapte în gospodărie, am putut stabili prețul de cost la lapte. In anul 1957 am ajuns ca un litru de lapte să ne coste 1,05 lei, avînd o rentabilitate de 24,7 la sută, iar pe cap de vacă de 621 lei.

Mai întîmpinăm și acum unele greutăți. E vorba tocmai de prețul de cost al laptelui, care este prea ridicat. E drept că avem o producție mai mare de lapte pe cap de vacă în timpul iernii, dar în vremea pășunatului liber producția scade cu 2 kg. pe cap de vacă, din cauză că pășunea noastră este mlăștinoasă, cu ierburi acre. Astfel că în loc să ne ajute în ieftinirea prețului de cost, ne încarcă. In nenumărate rînduri am apelat și la regiune și la minister ca să ne ajute pentru drenarea și desecarea acestei pășuni, însă pînă în prezent încă nu s-a luat nici o măsură. Propun ca să se ia în considerare această problemă, ajutîndu-ne ca într-adevăr să facem din ferma noastră de vaci o fermă cu o rentabilitate mare.

In numele membrilor gospodăriei colective, pe care îi reprezint la această consfătuire, ne luăm angajamentul de a mări producția de lapte pe cap de vacă furajată, iar vițeii pe care îi obținem de la această fermă să nu-i mai tăiem la 4—5 săptămîni, ci să-i tăiem cel puțin la un an ca să putem obține un venit mai bun și totodată și clasa muncitoare să aibă carnea asigurată.

In anul acesta ne-am angajat că vom îngrășa pînă la 31 decembrie un număr de 56 porci pe care îi vom livra statului pe bază de contracte, iar în primul trimestru al anului 1958, din fătările care vor fi în vara aceasta să oprim încă 200 purcei, pe care îi vom îngrășa, astfel ca în primul trimestru al anului 1959 să-i livrăm statului pe bază de contract.

Noi dorim ca și în gospodăria noastră să se introducă însămînțarea artificială la vaci. Știm că numai la 7 km. de gospodăria noastră în comuna Prejmer s-a înființat un centru de însămînțări artificiale, cu rezultate foarte bune. Dorim ca și la ferma noastră zootehnică să facem însămînțări, astfel ca să ne putem îmbunătăți efectivul de vaci.

Considerăm că și gospodăria noastră colectivă va contribui la îndeplinirea cifrelor pe care le-am auzit în raportul prezentat de tovarășul Gheorghiu-Dej de a obține o producție de 25.000.000 hectolitri lapte și 1.300.000 tone carne. Anul acesta vom lupta ca prețul de cost la un litru de lapte să fie sub un leu.

Noi dorim să fim un exemplu în atragerea întregii țărănimi muncitoare pe drumul socializării agriculturii.

Cuvîntul tov. Mihai Tiron
vicepreședinte al sfatului popular regional Iași

In trecut, în regiunea Iași — a spus vorbitorul — sectorul viticol și pomicol nu s-a bucurat de atenția cuvenită. In majoritatea cazurilor, plantările se făceau fără să se țină seama ce fructe erau necesare consumului, industrializării, exportului, nu se respecta raportul între specii și soiuri.

Conferința regională de partid din anul 1956, analizînd condițiile favorabile existente în regiunea noastră, a stabilit sarcini concrete privind extinderea sectorului pomicol.

Pe baza hotărîrii comitetului regional de partid s-a întocmit un plan de dezvoltare a pomiculturii în următorii ani în regiunea noastră. Conform acestui plan, pînă în 1965 vom extinde suprafața ocupată de pomii plantați în masiv de la 4.719 ha. cît ocupă în momentul de față la 12.000 ha. Aceasta înseamnă că va trebui să creăm posibilitatea ca în fiecare an, pînă în 1960, să plantăm cîte 925 ha. de livadă.

Cunoașteți cu toții faima bazinelor viticole Cotnari, Bucium, Huși ale căror vinuri, prin calitatea lor, sînt cunoscute nu numai în țară, ci și peste hotare. In momentul de față suprafața ocupată cu vii în regiunea noastră ajunge la 16.500 ha.

Planul nostru de perspectivă prevede ca pînă în 1965 sectorul viticol să crească cu cel puțin 4.500 ha., iar în plantațiile vechi toate golurile să fie completate. Sarcina noastră actuală este să oprim plantarea de vii pe terenurile bune pentru culturile cerealiere.

In momentul de față, pepinierele existente în regiune ne asigură plantarea anuală a numai 230 ha. de vie. Este nevoie să extindem deci suprafața ocupată de pepiniere. Pentru aceasta cerem Ministerului Agriculturii și Silviculturii să ne ajute, ca pe lîngă crearea de pepiniere pentru producerea materialului săditor să putem crea plantații de port-altoi.

Comisia pentru producția viticolă și pomicolă în timpul unei ședințe de lucru.

Dezbaterile Consfătuirii pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii

Cuvîntul tov. Ion Popovici

directorul staţiunii experimentale Tg. Frumos, regiunea Iaşi

Principala contribuţie a staţiunilor experimentale agricole din regiunea Iaşi la progresul agriculturii o constituie livrarea anuală către sectorul socialist al agriculturii a unor importante cantităţi de seminţe selecţionate, din care cele mai multe provin din soiurile create de aceste staţiuni.

In ultimii 6 ani cantităţile de seminţe livrate de staţiunile din regiunea Iaşi au atins în total cifra de 1.000 tone. Inlocuirea populaţiilor locale cu seminţe de soi şi folosirea pe scară largă a seminţei hibride la porumb aduc în regiunea Iaşi în prezent un spor de producţie de cel puţin 30.000 tone anual şi acest spor se va mări treptat, odată cu lărgirea sectorului socialist al agriculturii.

Staţiunile experimentale din regiunea Iaşi au adus contribuţii importante la stabilirea măsurilor agrotehnice ce pot concura la obţinerea recoltelor mari de grîu, porumb, floarea-soarelui, cartofi şi plante furajere, au elaborat măsurile de îmbunătăţire a păşunilor naturale, de stăvilire a eroziunii solului şi de combatere a principalelor boli şi dăunători. O serie din acestea, aplicate în producţia cîtorva gospodării de stat şi colective, au dat rezultate din ce în ce mai bune.

Astfel la gospodăria agricolă colectivă Holm, raionul Tg. Frumos, folosirea îngrăşămintelor azotoase aplicate în primăvară la cultura grîului de toamnă a adus sporuri de recoltă de 650 kg la hectar. Aplicarea unei praşile în plus la porumb la G.A.C. Bălteni, raionul Vaslui, a sporit producţia cu 550 kg la hectar. Difuzarea acestor rezultate în producţie se face pe căi diferite. Staţiunile organizează în fiecare an consfătuiri urmate de vizite în cîmp cu numeroşi ţărani colectivişti, întovărăşiţi şi cu gospodărie individuală, sprijină direct un număr de 16 gospodării agricole colective, în care sînt înfiinţate 45 loturi demonstrative şi 14 loturi semincere, ajută cu seminţe selecţionate şi maşini agricole noile gospodării înfiinţate şi participă activ la acţiunile cu caracter agricol iniţiate de organele locale de partid şi de stat.

Staţiunile au organizat cîmpuri experimentale de sprijin în gospodăriile agricole de stat unde cercetează sau verifică noi metode de lucru şi ajută gospodăriilor respective în extinderea în producţie a acestor metode. Astfel de cîmpuri de sprijin există în gospodăriile Bucium şi Strunga, unde se extind metodele de combatere a eroziunii, de luptă contra dăunătorilor etc.

Cuvîntul tov. Miţa Hudiţeanu

membră în gospodăria agricolă colectivă din comuna Scărişoreanu, regiunea Constanţa

Am ascultat discuţiile purtate în urma raportului prezentat şi m-am gîndit să scot în evidenţă felul cum au muncit tovarăşele noastre femei în gospodăria noastră şi despre contribuţia adusă de ele la întărirea şi dezvoltarea averii obşteşti.

Inainte de aceasta aş vrea să arăt că datorită partidului şi guvernului nostru, femeile s-au eliberat de situaţia grea şi umilitoare în care erau ţinute în trecut de către regimul burghezo-moşieresc şi alături de bărbaţi ele participă acum cu însufleţire la înfăptuirea unei societăţi noi, lipsite de exploatare — societatea socialistă.

Dacă astăzi noi ne bucurăm de toate drepturile şi libertăţile, nu trebuie să uităm niciodată cum am trăit înainte. Urînd pe cei ce ne exploatau, noi cei de pe ogoare să muncim azi pentru făurirea unui viitor luminos, întărind gospodăriile agricole colective.

Eu am fost slugă de la vîrsta de 7 ani pe moşia lui Creangă şi Deleanu Ion, care deţineau aproape trei sferturi din suprafaţa comunei noastre. Nu voi uita niciodată mizeria pe care am suferit-o la aceşti moşieri. Colectiviştii noştri îşi aduc aminte de acele vremuri cînd slugăreau pe moşiile boierilor şi trebuie să-şi aducă aminte toţi ţăranii muncitori.

Dacă astăzi sîntem liberi şi stăpîni pe gospodăria noastră colectivă, cui îi datorăm aceasta? Partidului şi guvernului nostru, lor trebuie să le aducem mulţumiri şi să urmăm cu încredere drumul pe care ni-l arată. Toţi ţăranii muncitori trebuie să fie convinşi că locul lor este în gospodăria colectivă care i-a scăpat pe oamenii de nesiguranţa zilei de mîine, a făcut să dispară învrăjbirea pentru avere, certurile din familie ce porneau de la faptul că noi ţăranii care producem grîne nu aveam pîine pe masă, eram dezbrăcaţi şi desculţi.

Muncind în gospodăria colectivă, colectiviştii noştri au construit şi reconstruit aproape 40 de case, peste 250 familii au cumpărat aparate de radio, mulţi colectivişti şi-au cumpărat mobilă, alţii şi-au cumpărat maşini de cusut.

Iată de ce majoritatea femeilor din comuna noastră, mobilizate de organizaţia de bază P.M.R., participă cu regularitate la muncă în cadrul gospodăriei colective.

Rezultatele economice obţinute an de an de către gospodăria noastră au făcut ca în fiecare an gospodăria să se mărească din punct de vedere numeric, iar în septembrie 1957 toate cele 375 de familii din comună să fie unite într-o singură familie şi cu o suprafaţă totală de 2.647 ha teren agricol.

In dezvoltarea economică şi organizatorică a gospodăriei noastre femeile ocupă un loc de frunte. Alături de bărbaţi ele contribuie din plin la dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective, la dezvoltarea ramurilor aducătoare de venituri mari ca: pomicultura, viticultura, cultura plantelor tehnice, creşterea vitelor, păsărilor etc.

Demn de remarcat este aportul adus de tovarăşa Aurica Bocai, care, aplicînd o serie de reguli învăţate la cursurile de creşterea păsărilor, a adus un însemnat venit gospodăriei colective de pe urma creşterii celor 2.000 păsări, la care a avut o mortalitate minimă. Pentru munca depusă în cursul anului 1957 ea a primit o însemnată cantitate de cereale, precum şi alte produse în bani. Astfel pentru cele 455 zile-muncă efectuate, tovarăşa a primit următoarele produse: grîu — 2.000 kg; porumb—3.867 kg; 2.400 lei şi altele.

Pentru a arăta şi mai concret contribuţia adusă de femei la întărirea economică a gospodăriei este necesar să arăt că 50 la sută din colectiviştii care muncesc efectiv sînt femei, iar 90 la sută din numărul femeilor efectuează anual peste 100 zile-muncă. Sînt multe femei care în cursul anului 1957 au efectuat un mare număr de zile-muncă, aşa cum sînt tovarăşele: Elena Purcărea — 385 zile-muncă; Badea Maria — 395 zile-muncă; Elena C. Moraru — 375 zile-muncă etc. Prin participarea lor la munca au făcut ca în gospodărie să se efectueze la timp şi în bune condiţii lucrările agricole.

Un aport însemnat la mobilizarea femeilor la muncă l-a avut organizaţia de bază. In cadrul organizaţiei de bază, unde avem 4 femei membre de partid, sarcinile se repartizează concret pe fiecare membră de partid. In afară de aceasta, se organizează consfătuiri cu femeile pe brigăzi unde se discută sarcinile de producţie ale brigăzii, se organizează întreceri şi se popularizează fruntaşele în muncă.

Femeile din gospodăria noastră lucrează în cele 5 brigăzi de cîmp, iar la 3 din aceste brigăzi sînt formate echipe numai din femei, care datorită unei bune organizări a muncii şi aplicării regulilor agrotehnice au reuşit să îndeplinească şi să depăşească sarcinile de plan.

Astfel echipa I-a din cadrul brigăzii a II-a, condusă de tovarăşa Maria Badea, a reuşit ca în loc de 1.400 kg grîu la ha, să obţină 1.700 kg. la ha, de pe 32 ha, repartizate echipei, depăşind astfel sarcina de plan cu 300 kg. la ha. De asemenea la porumb au fost obţinute 3.000 kg. la ha, faţă de 2.400 kg, planificate pe cele 34 ha. repartizate echipei.

Pentru dezvoltarea realizărilor obţinute, femeile din gospodăria noastră colectivă sînt hotărîte să lupte mai departe pentru consolidarea ei, pentru crearea de noi ramuri aducătoare de venituri băneşti.

De asemenea ne angajăm să vindem în anul 1958 statului nostru democrat-popular următoarele produse: 22 vagoane de grîu, 22 vagoane de porumb, 1.600 kg. de lînă, 30.000 litri de lapte, întărind astfel alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, temelia de nezdruncinat a statului nostru democrat-popular.

Cuvîntul tov. Ioana Gheorghiţă

colectivistă în G.A.C. „Victoria Socialismului", satul Gliganul de Jos, comuna Rociu, regiunea Piteşti

Am să spun şi eu cîteva cuvinte despre ce am făcut noi şi ce avem de gînd să facem în viitor.

Rezultatele muncii noastre, chiar după numai un an şi ceva de activitate, sînt îmbucurătoare. Noi am prăşit de 4 ori porumbul şi am obţinut peste 1.800 kg. boabe la ha. Această producţie poate vi se pare mică faţă de cele ce au arătat alţii, însă în condiţiile de la noi, unde în mod obişnuit se obţin pînă la 1.000 kg. porumb boabe la ha., este un succes destul de frumos. La grîu am obţinut 1.750 kg. la ha, pe cînd cei cu gospodărie individuală au obţinut numai 1.200 kg. la ha. sau chiar mai puţin. Producţii frumoase am obţinut şi la celelalte culturi. Noi am hotărît de la început să dezvoltăm şi alte ramuri care să ne aducă venituri. Am făcut o socoteală: dacă creştem oi, în cel mult 2 ani de zile ne scoatem banii cu care le-am cumpărat. Deocamdată avem 127 de oi, iar în viitor numărul lor va creşte şi mai mult.

Rezultatele obţinute au făcut posibil să primim pentru o zi-muncă, în afară de bani, cîte 8 kg. grîu, 7 kg. porumb, 2,5 kg. orz, 1 kg. floarea-soarelui, lînă, brînză şi cartofi. In numai un an şi ceva de activitate fondul obştesc al gospodăriei noastre s-a dublat. La rezultatele bune obţinute anul trecut au contribuit femeile din gospodăria noastră care au muncit cot la cot cu bărbaţii. Ele au fost tot timpul la muncă pe ogoarele gospodăriei.

Trebuie să spun cît de mare însemnătate are în gospodăria noastră munca femeii. Gospodăria nu numai că ne dă drepturi egale cu ale bărbaţilor, dar a devenit un mijloc important de culturalizare a noastră. De aceea, femeile noastre au înţeles că pentru înflorirea gospodăriei, pentru fericirea lor trebuie să muncească pe ogoare ca şi bărbaţii.

Gospodăria noastră este o gospodărie tînără, sîntem însă hotărîţi să muncim şi mai bine pentru a face din ea o gospodărie înfloritoare care să asigure colectiviştilor un trai îmbelşugat şi pentru a atrage şi pe alţi ţărani din sat alături de noi.

Cuvîntul tov. Gh. Barbura

preşedintele întovărăşirii agricole „23 August" din comuna Taşnad, regiunea Baia-Mare

Noi am respectat întocmai prevederile statutului, organizînd şi executînd toate lucrările în comun. Astfel, s-au organizat 4 brigăzi, fiecare formată din 28—35 membri. In cadrul brigăzilor sînt cîte 4—6 echipe de lucru. Cei 4 brigadieri care ţin evidenţa lucrului muncesc efectiv. La fel şefii de echipă, iar pentru munca în plus pe care o prestează — ţinerea evidenţei lucrărilor — ei primesc 1 la sută din recoltă. In ceea ce priveşte retribuirea muncii, în întovărăşirea noastră ea se face în felul următor: adunarea generală a hotărît ca 60 la sută din producţie să se repartizeze după suprafaţa adusă de fiecare întovărăşit, din care se reţin în primul rînd toate obligaţiile întovărăşitului faţă de stat şi sămînţa necesară pentru anul viitor.

Restul de 40 la sută se distribuie în raport cu munca efectuată de fiecare întovărăşit. Pentru aceasta, adunarea generală a stabilit normele de lucru la fiecare fel de lucrare.

Pentru mărirea fondului obştesc, în adunarea generală s-a hotărît ca să se fixeze anul acesta contribuţia de 150 lei de ha., cultivarea a 2 ha. cu sfeclă de zahăr şi 1 ha. cu mac, iar din sumele obţinute să se cumpere 100 oi, maşini şi unelte agricole pe lîngă cele existente, să se construiască un saivan. Toate vor fi proprietate comună.

Noi am contractat în anul acesta să vindem statului 20 tone de grîu şi secară şi importante cantităţi de porumb, floarea-soarelui şi alte produse.

Cuvîntul tov. Ion Negoiţă

preşedintele G.A.C. din Pechea, regiunea Galaţi

Gospodăria noastră a luat fiinţă în luna august 1949. Pe atunci avea doar 110 familii şi 410 hectare teren arabil. Acum, datorită rezultatelor bune obţinute an de an, ea a ajuns să cuprindă 1.200 familii şi 4.500 hectare teren arabil. Trebuie să arăt că multă vreme membrii gospodăriei noastre au susţinut că trebuie să creştem numai oi. Noi, membrii consiliului de conducere, am căutat să-i dezbărăm de această mentalitate şi în cele din urmă am reuşit să-i convingem să creştem şi taurine. In 1952 am ajuns să avem cîte 4,6 taurine la 100 de hectare. Erau însă mai mulţi boi de muncă. Treptat, treptat, am ajuns să creştem şi vaci. In anul 1957 gospodăria noastră avea cîte 2,4 vaci şi cîte 4,9 scroafe la 100 de hectare. In ceea ce priveşte oile şi păsările reveneau în 1957 la 100 de hectare 85,72 şi respectiv 75 capete.

Aceasta constituie un pas înainte. Totuşi nu ne vom opri aici. Pentru anul acesta ne-am propus să ajungem la 4,2 capete de vaci la 100 de hectare teren arabil. In ceea ce priveşte dezvoltarea sectorului zootehnic, în faţa noastră s-au pus mai multe probleme pe care am căutat să le soluţionăm. Una era aceea a creşterii în gospodăria colectivă a tineretului animalier de toate speciile. Am ajuns la concluzia că în 1958 întregul tineret animalier trebuie să fie lăsat pentru lărgirea fermelor noastre. O altă problemă era aceea a bazei furajere. Am căutat s-o asigurăm dînd o atenţie deosebită porumbului de siloz.

Cîteva lucruri vreau să spun şi despre construcţiile privind sectorul zootehnic. Pînă în momentul de faţă la noi în gospodărie s-au construit patru grajduri mari, o maternitate pentru scroafe, două coteţe de păsări. Mai avem de gînd să ridicăm şi alte acareturi. S-a ivit însă o greutate. In comuna noastră se află o pădure destul de mare. Din parchetele ei se vînd anual cantităţi mari de material lemnos. Dar cînd noi ne-am adresat ocolului silvic cu cererea de a ni se repartiza o anumită cantitate de lemn, am fost refuzaţi. Ni s-a spus să facem rost din altă parte de lemnul care ne trebuie. Cred că pe viitor ar trebui să se ţină mai mult cont de nevoile gospodăriei noastre.

In sfîrşit, aş vrea să mă refer şi la problema cadrelor de specialişti în domeniul zootehnic. In anul 1951—1952 în raionul Galaţi existau şapte ingineri zootehnişti. In momentul de faţă dintre aceştia au mai rămas doar doi. Ceilalţi s-au angajat la diferite întreprinderi şi instituţii şi prestează munci cu totul străine de calificarea lor. Propun să se elaboreze măsuri care să determine pe specialiştii în problemele agricole să muncească fiecare în ramura în care s-a pregătit. Altfel agricultura va fi serios prejudiciată.

In lumina lucrărilor acestei consfătuiri noi vom căuta să sporim mult producţia tuturor fermelor. Cred că resursele de care dispune gospodăria noastră îi permit să obţină chiar în 1958 de la fiecare vacă circa 2.500 litri lapte anual, de la fiecare scroafă 18 purcei şi de la fiecare oaie cîte 2,2 kg lînă. Obţinerea acestor produse va duce la întărirea gospodăriei noastre, la sporirea veniturilor ei.

Cuvîntul tov. Teodor Maghiar

preşedintele gospodăriei colective Mădăraş, regiunea Oradea

La început, vorbitorul s-a referit la experienţa cîştigată de colectiviştii din Mădăraş în cultura porumbului. Încă din anul 1954 aceştia au aplicat pe scară largă metoda colhoznicului sovietic Mark Oziornîi, obţinînd producţii mari. În anul trecut această metodă a fost aplicată pe o suprafaţă de 40 ha şi s-au obţinut 8200 kg porumb la hectar. Acelaşi lucru s-a făcut şi la cultura sfeclei de zahăr. De pe 60 ha s-au obţinut cîte 30.142 kg la hectar.

Vorbitorul a arătat apoi că la gospodăria colectivă Mădăraş se dă o mare atenţie creşterii animalelor. La început gospodăria nu avea decît 16 vaci, iar acum are 56 de vaci de la care obţine în medie 2.227 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Gospodăria mai are 424 porcine din care 60 scroafe, 1.054 de oi merinos de la care s-au obţinut cîte 4 kg lînă. De asemenea am amenajat un eleşteu din care se vor obţine în acest an 45.000—50.000 kg de peşte.

In acest an gospodăria noastră va mări numărul de vaci de la 56 la cel puţin 80, iar al scroafelor de la 60 la cel puţin 85. In acest fel, anul acesta vom avea un venit bănesc de cel puţin 2.300.000 lei.

Datorită bunelor rezultate obţinute de gospodăria noastră am reuşit să mărim şi fondul indivizibil. Astfel, la înfiinţarea gospodăriei noi aveam un fond de bază în valoare de 170.000 lei, iar astăzi avem 2.480.000 lei, numai în anul 1957 fondul de bază fiind mărit cu 780.000 de lei.

Noi am hotărît să vindem statului de pe fiecare hectar semănat cu grîu cîte 300 kg şi de pe fiecare hectar însămînţat cu porumb cîte 400 kg. De asemenea vom vinde 100 de porci graşi, 30 de taurine, 100.000 litri de lapte, 200.000 kg de legume, 3.600 kg de lînă şi altele.

Gospodăriile noastre colective în majoritatea lor s-au întărit şi dezvoltat în mod simţitor. Datorită acestui lucru noi — şi cred că şi celelalte gospodării colective — am pornit pe calea repartizării de mai multe cereale la zi-muncă. Cred că nu este cea mai potrivită măsură şi ar fi mai bine dacă am folosi mai mult porumb, ovăz, orz la creşterea şi îngrăşarea animalelor pe care le vom valorifica spre a obţine bani şi spre a contribui la aprovizionarea populaţiei.

In încheiere, vorbitorul a arătat că plata suplimentară stimulează interesul colectiviştilor de a lucra cu hărnicie.

Bine te-am găsit, Ruiule

Ruiu, preşedintele cooperativei agricole de producţie din Cîrna, coborîse de la masa prezidiului şi grăbea spre ieşire. Obişnuia ca-n pauze să iasă în curtea din faţa Palatului Sporturilor. Ii plăcea să tragă puternic în piept aerul primăverii, să simtă în nări — cum spunea el — mirezmele pămîntului proaspăt răscolit de plug, ale pămîntului aşteptînd sămînţa. Ruiu adăsta în pauze la marginea rondurilor nu atît pentru frumuseţea florilor, cît pentru a asculta respiraţia pămîntului reavăn.

În pauza despre care vă vorbesc Ruiu n-a mai ieşit în curte. De undeva de la balcon s-a auzit strigat. Un om pe care nu-l cunoştea voia să stea de vorbă cu dînsul. Şi fiindcă pauza era scurtă — 20 de minute — Ruiu şi omul care-l chemase n-au mai ieşit în hol. Timp de 18—19 minute au stat de vorbă aşa cum îi vedeţi în fotografie. La balcon, rezemat cu coatele pe balustradă, este Tudor Popa, preşedintele întovărăşirii „Zorile Socialismului" din Mărginenii de Sus, raionul Ploeşti. Cu vreo 30 de ani în urmă necazurile l-au obligat pe Tudor Popa să-şi părăsească satul său din lunca Jiului şi a Dunării. Acum Popa vrea să afle de la Ruiu ce mai e prin satul părăsit de mult. A lăsat acolo ruda despre care ar dori să ştie ce fac, cum o duc. Şi mai vroia Tudor Popa să cunoască mai cu de-amănuntul cum e cu cooperativa agricolă de producţie.

I-am făcut semn foto-reporterului să-i fotografieze fără să ştie. Cînd m-am apropiat de dînşii tocmai discutau despre cooperativă. Se apropia timpul să reînceapă lucrările şi discuţia era pe sfîrşite. Am reţinut doar cuvintele lui Tudor Popa:

— Cred că ai dreptate. Sigur că ai dreptate. Mulţi de la noi au vii şi livezi cu pomi. De vie şi livadă oamenii se despart mai greu. Mai greu decît de pămîntul pe care-l seamănă cu grîu. Aşa că... ai dreptate. Ca formă următoare oamenilor de la noi le convine cooperativa de producţie.

Şi-au strîns îndelung mîinile. Era ultima şedinţă a consfătuirii, trebuiau să se pregătească de plecare şi nu mai aveau cînd se întîlni.

— La revedere, Ruiule.

Pînă la revedere a rămas să-şi scrie. Ruiu să-i scrie despre experienţa cooperatorilor din Cîrna, iar Popa despre munca sa şi a tovarăşilor săi pentru a trece de la întovărăşire la cooperativa agricolă de producţie.

Text: M. CALIANU
Foto: SANDU SCHINDERMANN

Informaţii

Consiliul de Miniştri a aprobat recent o hotărîre cu privire la îmbunătăţirea sistemului de contractare şi achiziţionare de păsări. Hotărîrea prevede o serie de măsuri pentru stimularea creşterii păsărilor şi producţiei de ouă.

Producătorii care livrează păsările pe bază de contract în lunile septembrie şi octombrie primesc preţurile majorate. La încheierea contractelor Banca Agricolă poate acorda credite de producţie tuturor producătorilor contractanţi. Unităţile sectorului cooperatist care contractează păsări pot primi şi credite pe termen lung, rambursarea lor urmînd a se face prin livrări de păsări pe bază de contract.

Pentru păsările predate pe bază de contract, unităţile sectorului cooperatist mai beneficiază şi de următoarele sporuri: gospodăriile colective şi cooperativele agricole de producţie primesc peste preţurile stabilite o majorare de 4 lei la kg, iar întovărăşirile agricole şi zootehnice o majorare de 0,50 lei la kg de pasăre predată.

★

In campania agricolă de primăvară S.M.T.-urile au de executat un volum de lucrări de 1.441.822 de ha a.n. Pînă acum staţiunile de maşini şi tractoare au încheiat contracte pentru un volum de lucrări echivalent cu 1.474.239 ha a.n., ceea ce reprezintă 102,2 la sută din sarcina de plan. Regiunile Suceava, Bucureşti, Galaţi, Ploeşti sînt fruntaşe în această acţiune.

★

Pentru plantările din primăvara aceasta s-au încolţit cartofii necesari suprafeţei de 8.737 de hectare (30,6 la sută). Regiunile avansate în această acţiune sînt: Constanţa 82,6 la sută şi Timişoara 75,3 la sută. Mai slab se desfăşoară acţiunea de încolţire a cartofilor în regiunile Suceava, Craiova, Galaţi, Ploeşti şi altele.

★

In acest an 1.000 de tractoare ale S.M.T.-urilor din regiunea Bucureşti vor lucra permanent la aceeaşi unitate, iar tractoriştii de pe 500 de tractoare vor lucra în 2 schimburi. Numărul brigăzilor permanente în gospodăriile colective cu suprafeţe mari va fi anul acesta de 3 ori mai mare decît în 1957.

★

In trimestrul I al acestui an cooperaţia de consum a contractat aproape 145.200 tone de cartofi, realizînd mai mult de jumătate din prevederile planului anual, precum şi peste 59.000 tone de legume. La contractările de legume, realizări mai însemnate au fost obţinute de cooperativele din regiunile Constanţa, Oradea, Baia Mare şi altele.

Şi-au urat la despărţire...

Fotografii reporteri se înghesuiau să găsească un unghi cît mai potrivit. Grupul din faţă se agita şi el, mereu alţi delegaţi amatori să fie prinşi în obiectivele „Contaxelor" şi „Kiev"-urilor grăbeau la ieşirea din sală. Fericiţi cei înalţi!

Aparatele au declanşat. Gălăgia, ostoită pentru o clipă, a reînceput mai vîrtos. Strîngeri de mîini, urări de sănătate, invitaţii la vizite, promisiuni de revedere. O urare le acoperi pe celelalte: „Sănătate şi la vară bucate". Cine a zis-o? Află-l dacă poţi. Parcă avea în vorbire ceva din modulaţiile graiului dinspre Mureş. Recunosc pe Iota de la Micălaca, pe Goina de la Sîntana. Să nu mă înşel. Vocea aceea parcă avea ceva din sfătoşenia moldoveanului. Iată cîţiva din delegaţia Iaşului... Incep să mă îndoiesc. N-ar fi fost de mirare dacă — socotind după vorba grăbită cu care fusese spusă — urarea era a unui oltean. Mai ales că recunosc în acelaşi grup pe Ruiu de la Cîrna şi pe alţi cîţiva de prin părţile Craiovei.

In fiecare zi, dăm bună-ziua şi răspundem la bineţe, urăm sănătate pentru a primi în schimb un mulţumesc şi urări asemenea. Nu vi se pare că uneori facem aceasta din simplă obişnuinţă? Şi totuşi nu e ceva fără rost; salutînd şi răspunzînd la salut ne exprimăm preţuirea pentru cineva şi primim cu mulţumire preţuirea sa. E o obişnuinţă omenească.

Urarea de care aminteam la începutul acestor însemnări era întrucîtva mai deosebită, mai cuprinzătoare. Voi încerca s-o explic aşa cum am înţeles-o şi, sînt convins, aşa cum a vrut cel ce-o strigase să fie înţeleasă: „Vă doresc, fraţilor, multă, multă sănătate, sănătos să fiu şi eu şi să scoatem bucate cît să n-avem unde le pune. Dinspre partea mea şi a lor mei, nici o grijă, o să mai auziţi de noi".

In îmbulzeala de pe scări nu l-am aflat pe cel ce-a zis.

...„SANATATE şi la vară bucate"... In statisticile medicale era trecută sub denumirea de malarie. Pe oamenii de rînd acest nume nu-l înspăimînta. Ei se îngrozeau la auzul cuvîntului „friguri". Delta plină de incalculabile bogăţii era cu 15—20 de ani în urmă împărăţia morţii. Nu-i nimic exagerat în această afirmaţie. In 1939, în satele din Deltă — Beştepe, Niculiţel, Chilia Veche şi dincoace la Sarichioi şi Ienisala — au murit de malarie 1058 de suflete.

Ultimul caz de malarie, unul singur s-a semnalat în regiunea Constanţa în 1952. De atunci nimic. Medicamentele contra malariei au devenit inutile. Toate acestea le-am aflat de la Gămăleţ Epaminonda, preşedintele gospodăriei colective din Zebil de lîngă Istria.

Să mergem acum în celălalt colţ de ţară — la Bervenii Băii Mari. Satul e complet colectivizat. „Colectiva a devenit centrul economic şi cultural al satului". O spune preşedintele gospodăriei, tovarăşul Obiş. O spun toţi colectiviştii. Gospodăria colectivă se îngrijeşte ca dispensarul să aibă destule medicamente, să aibă hrană pentru întîmplătorii — şi puţinii — bolnavi. Vedeţi cele 3 case cu firme sub streşini? Frizerie, Fabrică de sifoane, Cofetărie. Tot gospodăria s-a îngrijit de înfiinţarea lor. Casele noi, trainice şi încăpătoare, nu le mai punem la socoteală. Cînd le-au făcut, colectiviştii au ţinut seama de o zicală veche „Unde nu intră soarele, intră doctorul". Lor le place soarele.

Una dintre delegatele la consfătuire, colectivista Miţa Hudiţeanu, a vorbit de la tribună despre participarea la munca colectivă a femeilor. Ba a spus: „acum cînd avem grădiniţă de copii femeile vin mereu la muncă. Nu sînt puţine cele care anul trecut au făcut aproape cîte 400 zile-muncă".

Cuvintele colectivistei din comuna Scărişoreanu mi-au adus aminte că nu cu mulţi ani în urmă, ţăranca mamă, cu gîndul la copilul lăsat acasă fără nici o supraveghere şi îngrijire, avea dureri de cap în sensul cel mai propriu al cuvîntului.

Care dintre aceştia să fi strigat urarea amintită?

...„Sănătate şi LA VARA BUCATE".

Dacă am înşira pe toţi cei care, luînd cuvîntul la Consfătuire, s-au plîns de lipsa materialului lemnos, ne-ar trebui mult spaţiu. Gospodăriile au nevoie de construcţii. Nu una, două, ci zeci. La Valea Roşie din regiunea Bucureşti, la Pietroiu-Constanţa, la Condurattu lîngă Ploeşti, au fost improvizate pătule. Şi parcă numai aici?

Colectiviştii din Jimbolia au scos anul trecut o recoltă de porumb nemaipomenită prin împrejurimi: 4.533 kg la ha. Nu de pe cîteva hectare, ci de pe 570.

Urmăriţi spre învăţătură cele spuse la Constanţa de către delegaţii gospodăriilor colective din ţară. Vă veţi convinge cu uşurinţă că sarcina pusă de partid privind sporirea producţiei agricole are aprobarea milioanelor de muncitori ai ogoarelor. Diferenţele de recoltă ale unităţilor pe care le reprezentau depăşesc cu sute de kg de boabe pe ale individualilor. Colectiviştii se depăşesc pe ei înşişi. De la o recoltă mică, la una mai mare şi apoi şi mai mare — aşa au mers din an în an. Cînd la consfătuire preşedintele colectivei din Ţibucani a chemat, în numele gospodăriei, la întrecere pe cei din Lenauheim, tovarăşul Uibaru a primit să-şi măsoare forţele. Işi cunoaşte doar foarte bine oamenii cu care lucrează.

Renunţ să-l mai caut pe cel care şi-a luat rămas bun acolo, în faţa Palatului Sporturilor din Constanţa, cu înţeleapta urare. Putea fi oricare dintre cei 2.000.

Au plecat toţi pentru a-i împlini semnificaţia.

„SANATATE ŞI LA VARA BUCATE".

TEOHARI OPREA

Pentru folosirea mai completă şi raţională a fondului funciar

Inventarierea terenurilor — sarcină importantă

(Urmare din nr. 410)

Ing. GHEORGHE TIMARIU
Direcţia Generală a Organizării Teritoriului Agricol din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

O altă măsură luată de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, prin Direcţia generală a organizării teritoriului agricol şi serviciile de organizare a teritoriului de pe lîngă sfaturile populare, în scopul folosirii mai raţionale a fondului funciar este inventarierea terenurilor pe comune în toate regiunile. Lucrarea constă în stabilirea pe teren a suprafeţelor pe folosinţele existente, pe baza planurilor topografice sau hărţilor şi întocmirea unor registre de evidenţă a terenurilor pe comune. Aceste date vor indica cu mai multă precizie suprafeţele decît cifrele statistice culese declarativ. Totodată, lucrarea, bazîndu-se pe planuri topografice şi pe cercetări pe teren asupra calităţii folosinţelor prin participarea agronomilor comunali la aceste lucrări, nu va mai fi doar o simplă înregistrare. Ea va scoate în evidenţă posibilităţile viitoare de îmbunătăţire a structurii folosinţelor. Aceste lucrări de evidenţă funciară alcătuiesc baza identificării resurselor de terenuri noi pentru agricultură.

In scopul inventarierii terenurilor, în fiecare regiune a fost întocmit un plan amănunţit. Planul prevede ca anul acesta lucrările de inventariere să fie executate pe 33 la sută din suprafaţa fiecărei regiuni, iar în 1960 întreg teritoriul ţării să fie inventariat. In această acţiune sînt concentraţi numeroşi tehnicieni specialişti, agro-pedologi şi amelioratori din serviciile de organizare a teritoriului de la raioanele respective. Pentru buna desfăşurare a acţiunii, tehnicienii angrenaţi în această muncă nu trebuie folosiţi în alte lucrări. Este necesar ca organele agricole şi de stat să acorde un sprijin puternic şi permanent acţiunii de inventariere a terenului. Recomandăm comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, raionale şi comunale să ia parte activă la clasificarea folosinţelor, prin delegaţi cunoscători şi prin agronomi raionali şi comunali, care nu pot fi indiferenţi la aceste lucrări.

Pentru teritoriile unde nu există planuri topografice ca bază a inventarierii, Direcţia generală a organizării teritoriului agricol execută măsurători rapide prin fotografieri din avion (aerofotogrametrie), elaborînd planuri topografice pe bază de fotografii.

Pentru asigurarea sfaturilor populare cu planuri topografice este necesar ca în fiecare comună unde se execută asemenea lucrări să fie asigurate mijloacele de transport şi lucrătorii necesari, adică o căruţă şi 4 muncitori; plata muncitorilor şi a mijloacelor de transport trebuie asigurată la preţurile oficiale prin grija comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale.

★

Mijlocul de bază în producţia agricolă este pămîntul. De felul cum este cunoscut, inventariat şi folosit — în concordanţă cu interesele tuturor ramurilor economiei naţionale — depinde creşterea bunăstării materiale a întregului popor. Nu poate exista administraţie organizată pe teritoriul comunei, raionului sau regiunii respective fără evidenţa fondurilor funciare şi modului lor de folosire. Transformarea socialistă a agriculturii, comasările, arondarea străinaşilor, dezvoltarea gospodăriilor existente, organizarea terenurilor gospodăriilor nu pot fi făcute just fără cunoaşterea amănunţită a terenului pe suprafeţe folosinţe şi calităţi. Se impune deci ca serviciile de organizare a teritoriului de la regiuni şi raioane să fie bine organizate, încadrate cu specialişti cu o bună pregătire profesionala, cărora să li se asigure o bună salarizare şi condiţii optime de muncă. Numai astfel se vor putea executa lucrări precise de evidenţă funciară, se vor descoperi posibilităţile pentru valorificarea de noi terenuri şi se va putea executa un control sistematic asupra folosirii complete şi raţionale a întregului fond funciar.

Serviciilor raionale de organizare a teritoriului agricol le revine şi sarcina de a controla instituţiile sau întreprinderile de stat, unităţile cooperatiste sau gospodăriile individuale asupra modului în care folosesc terenurile. In această direcţie, serviciile de organizare a teritoriului agricol trebuie să ducă o luptă aprigă împotriva risipei de terenuri pe care o fac unii deţinători, împotriva folosirii incomplete a pămîntului, verificînd planurile şi registrele de evidenţă funciară pe folosinţe şi trăgînd la răspundere pe cei vinovaţi.

Serviciile de organizare a teritoriului agricol au, de asemenea, sarcina de a organiza terenurile în cadrul raioanelor, al unităţilor respective, dînd forme corespunzătoare gospodăriilor agricole de stat, unităţilor cooperatiste şi repartizînd raţional din punct de vedere al calităţii şi configuraţiei pămîntul între ele. Trebuie, de asemenea, să delimiteze folosinţele între sectoare şi între fondurile funciare (agricol, silvic, piscicol etc.); să treacă neîntîrziat la lucrările de organizare interioară a gospodăriilor agricole colective şi de stat.

POPOARELE LUMII ÎŞI SPUN CUVÎNTUL

SĂ ÎNCETEZE EXPERIENŢELE CU ARMA NUCLEARĂ!

In urma nobilei iniţiative a Marii Ţări a Socialismului, popoarele încep acum o nouă etapă în lupta împotriva războiului atomic. Omenirea îşi dă seama că hotărîrea Uniunii Sovietice arată clar calea încetării oricăror experienţe cu arma nucleară. Trei puteri au asemenea arme. U.R.S.S. a hotărît, în mod unilateral, să nu le mai experimenteze. O hotărîre asemănătoare trebuie să ia deci şi celelalte două ţări posesoare a unor astfel de arme, anume S.U.A. şi Marea Britanie. Din păcate, primele reacţii ale conducătorilor acestor două ţări sînt dezamăgitoare. Dar a refuza să urmezi pilda Uniunii Sovietice şi a continua exploziile experimentale înseamnă a te demasca în faţa întregii opinii publice ca un adversar al destinderii, ca un partizan al războiului.

Personalităţi de seamă din lumea întreagă, organizaţii obşteşti, milioane de oameni simpli salută hotărîrea U.R.S.S. Primele răspunsuri la o anchetă efectuată de ziarul italian „Paese Sera" în rîndul a numeroase personalităţi politice, ştiinţifice şi culturale din lumea întreagă au sosit din Anglia. Cunoscutul filosof Bertrand Russel, episcopul de Coventry (oraş distrus de bombardamentele sălbatice ale aviaţiei hitleriste), activista pe tărîm social şi lider al partidului laburist, Barbara Castle şi mulţi alţii au declarat că trebuie să se ajungă la un acord cu privire la încetarea experienţelor atomice.

In faţa ambasadei S.U.A. din Tokio a avut loc un mare miting de protest împotriva experienţelor cu arme nucleare proiectate de americani în Oceanul Pacific. Demonstranţii purtau lozinci şi pancarte care puteau fi văzute prin ferestrele ambasadei şi pe care era scris: „Americani, nu efectuaţi experienţe pe atolul Eniwetok! Acceptaţi propunerea U.R.S.S. cu privire la încetarea experienţelor! Trăiască Uniunea Sovietică — prima ţară care a încetat experienţele!".

Răspunzînd la întrebările unui corespondent al agenţiei „Bahtar" cu privire la interzicerea experienţelor cu arma nucleară, primul ministru al Afganistanului, Muhammed Daud, a declarat că guvernul Afganistanului califică hotărîrea U.R.S.S. drept una dintre cele mai importante şi mai pozitive măsuri îndreptate spre asigurarea păcii şi slăbirea încordării internaţionale.

In Anglia, după trei zile de mers prin ploaie şi zăpadă, coloana de peste 5.000 de persoane care au participat la „Marşul Păcii" a ajuns la Aldermaston, unde este situat centrul atomic englez. Aici a avut loc o „demonstraţie a tăcerii" a luptătorilor pentru pace. Demonstranţii au adus cu ei o petiţie în care protestează împotriva cursei înarmărilor atomice şi cer încetarea experimentării şi producţiei armei nucleare.

In sînul populaţiei italiene a trezit o mare îngrijorare ştirea că prima explozie nucleară în zona Mediteranei, care se datoreşte colaborării atomice franco-germane, va avea loc în Africa de Nord, nu prea departe de coasta italiană. La Torino, în zilele de 12 şi 13 aprilie va avea loc o importantă reuniune împotriva instalării rampelor de lansare a rachetelor atomice în regiunile Alpilor occidentali.

Secretarul general al O.N.U., Hammarskjoeld, doamna Eleanor Roosewelt, văduva fostului preşedinte al Statelor Unite, senatorul Humphrey şi alte personalităţi s-au pronunţat de asemenea pentru interzicerea experienţelor cu arma nucleară care ar constitui un pas spre realizarea unei dezarmări generale.

In iniţiativa Uniunii Sovietice popoarele au putut vedea o nouă expresie a statorniciei sale grijii faţă de soarta umanităţii. Este timpul ca exemplul luminos al ţării care a deschis, întîia, drumul către cosmos şi în acelaşi timp drumul către înţelegerea între oameni să fie urmat.

11 aprilie 1945 — 11 aprilie 1958

Ziua internaţională a foştilor deţinuţi politici antifascişti

Cu 13 ani în urmă, la 11 aprilie 1945, deţinuţii din sinistrul lagăr al morţii de la Buchenwald au fost eliberaţi datorită înaintării vijelioase a eroicei Armate Sovietice. Această dată a devenit ziua memorabilă a eliberării deţinuţilor şi internaţilor din închisorile şi lagărele naziste, zi de solidaritate a forţelor progresului în lupta lor pentru preîntîmpinarea războaielor.

Auschwitz, Dachau, Buchenwald, Maidanek, Mathausen... Sînt numai cîteva din îngrozitoarele, sinistrele lagăre hitleriste de exterminare, adevărate „uzine ale morţii", în care milioane şi milioane de oameni au pierit în camere de gazare, împuşcaţi, seceraţi de foame, de boli şi de mizerie. Au trecut 13 ani de atunci. Cine poate uita oare sute de pantofiori şi ghetuţe ale copiilor asasinaţi în lagărele morţii? Pot fi oare uitate abajururile Ilsei Koch din piele de om, săpunul din grăsimea oamenilor ucişi? S-ar putea uita oare trenurile morţii de la Iaşi, lagărele din Tîrgu Jiu sau Rîbniţa? Pot fi oare uitate Lidice, Oradour? Nu! Popoarele nu vor uita toate acestea niciodată! Desigur, lacrimile se usucă, durerile se alină, locul lor îl iau bucuria de a trăi, dorul de viaţă. Rămîne însă ceva ce nu poate fi distrus: hotărîrea neclintită a oamenilor cinstiţi de pretutindeni de a nu permite niciodată să se repete ororile fără de seamăn. Această luptă devine şi mai dîrză în zilele noastre, cînd, după scurgerea atîtor ani de la terminarea celui de al doilea război mondial popoarele văd cu indignare că urmaşii lui Hitler ridică din nou capul ameninţînd cu dezlănţuirea unui nou război. Cu sprijinul S.U.A. şi al celorlalte puteri occidentale, în Germania apuseană au fost puse temeliile noului Wehrmacht, iar Bundeswehrul este înarmat cu arma nucleară. Generali mînjiţi de sîngele a sute de mii de oameni nevinovaţi, generali ca Manteuffel, Heussinger, Schwerin şi alţii deţin posturi de răspundere în Republica de la Bonn, rostesc discursuri războinice şi salută la întruniri cu braţul întins: „Heil Hitler!" Organizaţiile militariste şi fasciste compuse din nazişti şi „S.S.-işti" activează în mod oficial. Funcţionează iar organizaţiile de asasini „Căştile de oţel", „Germania mare" şi altele. Odiosul criminal de război Krupp, achitat şi reabilitat, nu numai că a primit înapoi toate proprietăţile şi fabricile, întreaga sa avere uriaşă obţinută prin sîngeroasa exploatare a sute de mii de muncitori şi prin fabricarea de arme ale morţii, ci a încasat şi fabuloasa sumă de 50 miliarde de franci drept despăgubiri.

Mai mult chiar, fostul şef de stat major al corpului 9 de armată hitlerist, generalul Hans Speidel, cel care pe frontul de Est a aplicat tactica „pămîntului pîrjolit", iar în Franţa a ucis sute de ostateci, este comandantul suprem al forţelor terestre ale Pactului Atlantic în regiunea Europei Centrale.

In primele rînduri ale celor care au protestat împotriva numirii fostului general hitlerist s-au aflat cei care au cunoscut grozăviile şi ororile fascismului. La Paris şi în alte oraşe ale Franţei au fost organizate uriaşe demonstraţii. Îmbrăcaţi în fostele uniforme de deţinuţi, cei care au fost închişi în lagărele hitleriste se aflau în fruntea demonstranţilor. Exprimînd indignarea poporului sovietic faţă de această nesocotire a învăţămintelor istoriei, un grup de foşti deţinuţi ai lagărelor de concentrare hitleriste au publicat o scrisoare în ziarul „Pravda" în care se arăta că mîinile călăului Speidel sînt mînjite şi de sîngele colhoznicilor din Voronej şi Belgorod.

Cît priveşte înzestrarea armatei Germane federale cu armament atomic, aceasta înseamnă că împotriva dorinţei opiniei publice care cere crearea unei zone denuclearizate în Europa centrală, guvernul Adenauer, avînd împuternicirea Parlamentului, achiziţionează armament atomic. Graba cu care R. F. Germană, cu sprijinul evident al Statelor Unite, înfăptuieşte politica sa de înarmare atomică arată clar substratul tărăgănelilor occidentale în problema Conferinţei la nivel înalt. Ducînd discuţii despre tratative, în fapt puterile occidentale desfăşoară cu înfrigurare înarmarea atomică. Oamenii cinstiţi din întreaga lume îşi dau seama că înarmarea atomică a Germaniei federale, unde se află la putere elemente care cultivă tradiţii revanşarde şi au pretenţii teritoriale faţă de ţări vecine, înseamnă un focar deosebit de primejdios pentru destinele păcii în Europa şi în lume.

Dar popoarele care au cunoscut grozăviile războiului şi ororile fascismului nu vor admite ca reprezentanţii fascismului să-şi ridice capul. Jertfa celor ucişi în lagărele de concentrare naziste, oraşele şi satele distruse nu pot fi şterse din conştiinţa omenirii. Ele constituie nu numai un act de acuzare la adresa fascismului, ci şi o chemare permanentă la vigilenţă şi luptă împotriva reînvierii lui. Popoarele care se opun renaşterii fascismului şi militarismului ştiu că puternicul lagăr al socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică constituie o forţă de nebiruit, o stavilă de netrecut în calea fascismului.

Poporul nostru, care a cunoscut din plin ororile fascismului, cinsteşte în această zi memoria morţilor în lupta antihitleristă şi îşi manifestă în acelaşi timp hotărîrea şi voinţa nestrămutată să se opună din toate puterile ca asemenea grozăvii, asemenea zile negre pentru omenire să nu mai vină vreodată.

S. LEONARD

SPORT

Juniorii noştri în semifinale

Echipa de juniori a ţării noastre care participă la turneul internaţional U.E.F.A. a reuşit să se califice, cîştigînd seria din care a făcut parte, în semifinalele turneului.

Reprezentanţii cei mai tineri ai fotbalului nostru, în marea lor majoritate debutanţi într-o competiţie de asemenea amploare, ne-au dat celor care urmărim din ţară rezultatele partidelor lor, după emoţii serioase o satisfacţie îndreptăţită.

Primul rezultat pe care l-am aşteptat cu înfrigurare ne-a deziluzionat. Deşi se pare că arătaseră o pregătire superioară şi practicaseră un fotbal mai bun, juniorii romîni au părăsit terenul învinşi la limită de echipa Greciei. Inverşunaţi poate pentru acest nefast insucces care ameninţa serios situaţia lor în clasamentul seriei, juniorii noştri ne-aduc apoi două victorii consecutive întrecînd echipele Ungariei şi Olandei, ultima fiind o virtuală pretendentă la şefia grupei. Dar situaţia în clasamentul seriei C nu s-a precizat decît miercuri seara, cînd juniorii noştri terminînd nedecis cu echipa Turciei 0—0, totalizează 5 puncte şi datorită unui golaveraj mai bun cîştigă primul loc în serie înaintea Olandei care a încheiat cu acelaşi scor întîlnirea cu Grecia. Juniorii romîni au obţinut deci dreptul de a participa la turneul final alături de cîştigătoarele celorlalte trei serii: Franţa, Italia şi Anglia.

Anul trecut, după cum vă amintiţi, echipa noastră de juniori n-a putut fi prezentă în turneul final fiind întrecută prin golaveraj de echipa Franţei care a cîştigat seria şi s-a calificat împreună cu echipele Italiei, Spaniei şi Austriei. Din acest punct de vedere, pentru rezultatul obţinut în acest an, juniorii noştri merită toate felicitările. Să sperăm că ei vor arunca în luptă toate forţele pentru a ne aduce în acest greu turneu noi victorii de prestigiu.

In semifinale se vor întîlni: Romînia-Anglia şi Franţa-Italia. Intîlnirea pentru locurile 3—4 se va disputa sîmbătă la Rodange, iar finala care va desemna pe cîştigătorul turneului internaţional de fotbal U.E.F.A. din acest an se va disputa duminică seara la Luxemburg.

Evenimentele internaţionale

Un important document în slujba păcii şi colaborării între popoare

La Pekin a fost semnată, în ziua de 7 aprilie 1958, Declaraţia comună a guvernului R.P. Romîne şi a guvernului R.P. Chineze. Declaraţia este urmare a convorbirilor care au avut loc între delegaţia guvernamentală a R.P. Romîne şi conducători ai guvernului R.P. Chineze, cu prilejul vizitei pe care a făcut-o delegaţia guvernului ţării noastre, în frunte cu tovarăşul Chivu Stoica, în marea ţară prietenă.

In Declaraţie se afirmă deplina unitate de vederi a celor două guverne în problemele privind situaţia internaţională actuală şi dezvoltarea mai departe a relaţiilor de prietenie şi de colaborare dintre R.P. Romînă şi R.P. Chineză. „Cele două guverne, se spune în Declaraţie, constată cu satisfacţie că desfăşurarea situaţiei internaţionale din ultimul an dovedeşte că forţele mondiale ale păcii au devenit în momentul de faţă mai puternice şi condiţiile pentru asigurarea unei păci trainice mai prielnice". Apreciind că dacă toate ţările şi popoarele iubitoare de pace îşi vor întări necontenit solidaritatea şi vor lupta cu perseverenţă, politica imperialismului de ameninţare cu războiul şi uneltirile sale de dezlănţuire a unui nou război cu greu ar putea reuşi, cele două guverne reafirmă hotărîrea lor de a continua să lupte neobosit, alături de toate ţările şi popoarele iubitoare de pace, pentru apărarea cauzei nobile a păcii mondiale.

In Declaraţie se arată că cele două părţi salută cu căldură şi sprijină hotărîrea Uniunii Sovietice de a înceta unilateral experienţele cu arme nucleare; guvernele celor două ţări consideră că această măsură importantă a deschis drumul pentru încetarea experienţelor cu arme nucleare de către toate ţările care posedă astfel de arme. Ar trebui ca şi Statele Unite ale Americii şi Anglia să ia imediat măsuri similare.

In legătură cu blocurile militare din Europa şi Asia, în Declaraţie se arată că cele două părţi afirmă din nou că acestea trebuie desfiinţate şi înlocuite printr-un sistem de securitate colectivă, că trebuie lichidate bazele militare de pe teritorii străine şi retrase trupele străine aflate în alte ţări.

Intr-o serie de alte probleme privind situaţia internaţională, cum ar fi, de pildă, unificarea pe cale paşnică a Germaniei, crearea unei zone denuclearizate în Europa centrală, iniţiativa guvernului R.P. Romîne referitoare la convocarea unei conferinţe la cel mai înalt nivel a ţărilor balcanice, reglementarea paşnică a problemei coreene şi altele, Declaraţia afirmă punctul de vedere comun al guvernelor R.P. Romîne şi R.P. Chineze. In Declaraţie este condamnată politica aventuristă a cercurilor agresive americane care încearcă să împingă Germania occidentală pe calea pregătirii unui război nuclear şi să folosească pactul de la Bagdad şi Tratatul de la Manilla în scopuri agresive.

Referitor la legăturile dintre ţara noastră şi China Populară, cele două guverne au constatat cu satisfacţie că relaţiile de colaborare prietenească între R. P. Romînă şi R.P. Chineză se dezvoltă cu succes. „Faptele au dovedit, se spune în Declaraţie, că astfel de relaţii de colaborare prietenească sînt de mare folos pentru opera de construire a socialismului în ambele ţări. Cele două părţi vor continua să ia măsuri pentru dezvoltarea şi pe mai departe a colaborării politice, economice şi culturale între R.P. Romînă şi R.P. Chineză. In vederea dezvoltării relaţiilor comerciale dintre cele două ţări, părţile au căzut de acord ca într-un viitor apropiat să aibă loc tratative cu privire la un acord comercial de lungă durată".

In încheierea Declaraţiei se spune că preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Romîne, Chivu Stoica, a invitat pe premierul Consiliului de stat al R.P. Chineze, Ciu En-lai, să facă o vizită în ţara noastră. Premierul Ciu En-lai a acceptat această invitaţie.

Oamenii muncii din ţara noastră salută cu căldură ideile Declaraţiei celor două guverne, acest important document al prieteniei romîno-chineze, care este străbătut de la primul pînă la ultimul rînd de dorinţa sinceră de pace şi colaborare între popoare. Cu acest prilej ei îşi exprimă încă odată mîndria de a fi prietenii marelui şi viteazului popor chinez.

Adîncirea declinului economic în ţările capitaliste

In statul Michigan 415.000 de muncitori din industria de automobile au rămas fără lucru; în statul Pennsylvania 329.000 persoane sînt înregistrate pe listele de somaj; 330.000 muncitori din siderurgie fără lucru; 300.000 şomeri în industria de maşini electrice...

Ca o avalanşă ce nu poate fi oprită, cifrele de mai sus arată grăitor continua adîncire a declinului economic din S.U.A. In luna februarie numărul şomerilor din Statele Unite a atins cel mai înalt nivel din ultimii 16 ani — 6.400.000 şomeri totali, adică 11 la sută din numărul global al muncitorilor din S.U.A. Cifrele de mai sus vorbesc de situaţia existentă în februarie; de atunci însă situaţia a continuat să se înrăutăţească.

In Canada, aproape fiecare al zecelea muncitor este şomer. Noul parlament — care se va întruni peste puţin timp — va trebui să se ocupe de două probleme importante: şomajul şi penetraţia economică americană.

La sfîrşitul lunii martie numărul şomerilor din Germania occidentală a fost cu 406.000 mai mare decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. La sfîrşitul lunii martie au fost înregistraţi 436.000 de şomeri în rîndul muncitorilor constructori.

In ţările capitaliste se extind de asemenea grevele. De cîteva zile, Oslo, capitala Norvegiei, este lipsită de transporturi în urma grevei muncitorilor societăţilor de transport. Numai serviciile publice de primă necesitate şi în special spitalele continuă să funcţioneze.

In Uruguay a început la 9 aprilie greva muncitorilor din întreaga industrie a congelării cărnii — principala ramură a economiei Uruguayului. In Japonia, în S.U.A. se extind de asemenea grevele.

Şomaj, greve, declin economic. Şi — aşa cum arăta într-o declaraţie George Meany, preşedintele centralei sindicale Afl-Cio — nu se întrevede „nici o singură rază de soare, ci o continuă adîncire a declinului economic". Afirmaţia este cît se poate de valabilă pentru economia tuturor ţărilor capitaliste.

Buletin meteorologic pentru zilele de 12, 13 şi 14 aprilie

Vremea se menţine rece cu cer schimbător, mai mult noros. Vor cădea precipitaţii temporare sub formă de lapoviţă şi ninsoare în nord-vestul ţării cu deosebire la începutul intervalului. In restul ţării precipitaţiile vor fi sub formă de ploaie şi local lapoviţă. Vîntul va sufla potrivit, cu intensificări locale. Temperatura aerului în general staţionară. Minimele vor oscila între minus 7° şi + 4° iar maximele între minus 1° şi + 8°. Temperatura solului în scădere mai ales la suprafaţă, iar umezeala în creştere.

NEGRU pe ALB

„Bunele oficii" ale „mediatorilor" american şi englez pentru aplanarea conflictului franco-tunisian rămîn fără efect, fiind părtinitoare.

Oricine lesne poate spune
De ce nu-şi fac efectul ele:
Fiindcă oficiile-s bune,
Insă intenţiile-s rele...

Raportul anual al comisiei economice a O.N.U. pentru Europa arată că în cursul anului 1958 declinul economic din S.U.A. va influenţa puternic Europa occidentală.

Cînd economia americană
Este în declin vertiginos,
„Solidară", lumea apuseană
Poate să rămînă mai prejos?!

Intr-un colhoz din R. S. S. Moldovenească (III)

RETRIBUŢIA SUPLIMENTARĂ

Într-un colhoz cum e cel din Copanca, cu multe ramuri de producţie, în care condiţiile de muncă sînt foarte variate, nu e uşor de stabilit un sistem al plăţii suplimentare. Înainte de a-l stabili şi pune în practică e nevoie de o studiere adîncă a fiecărei ramuri de activitate în parte, ţinîndu-se seama de mijloacele materiale puse la îndemînă de conducerea colhozului şi mai ales de condiţiile naturale existente. Astfel, pentru munca în livezi e nevoie să se ţină seama de starea pomilor — bătrîni sau tineri, de soi nobil sau obişnuit, de numărul lor pe fiecare hectar etc. La cultura porumbului e nevoie să se ţină cont de fertilitatea solului, de mijloacele mecanice cu care e lucrat etc. La cultura legumelor, o mare însemnătate în obţinerea recoltelor au soiurile plantelor şi mai cu seamă sezonul în care sînt culese. În ceea ce priveşte creşterea viţelor, este necesară, de asemenea studierea rasei şi stării animalelor, a condiţiilor de mecanizare a muncilor etc., etc.

De aceea, înainte de a pune în discuţia adunării generale propunerile privitoare la plata suplimentară, conducerea colhozului „Lenin" a studiat atent fiecare ramură de activitate.

In adunarea generală, colhoznicii au analizat propunerile conducerii şi au venit, la rîndul lor, cu noi propuneri izvorîte din practica îndelungată. După numeroase şi aprinse discuţii, adunarea a hotărît ca, începînd din anul 1958, să se acorde plată suplimentară la cultura legumelor, la viticultură şi la porumb. Tovarăşul Leahov Iova Avtonomovici, secretar al organizaţiei de bază şi locţiitor al preşedintelui, îmi explică pe larg cum se face această plată.

De exemplu, la cultura legumelor, fiecare colhoznic, în cadrul brigăzii şi al echipei din care face parte, are în grija sa 0,75 hectare de roşii.

Potrivit planului de producţie, de pe un sfert de hectar el este obligat să dea o recoltă de 5.000 kg. roşii, împărţită în trei perioade, şi primind pentru ele 81,5 zile-muncă.

În prima perioadă — pînă la 10 iulie — el trebuie să dea 1250 kg. de roşii.

Dacă în loc de 1250 kg. de roşii va obţine pînă la această dată 1750 kg. — adică dacă va depăşi planul cu 500 kg. — va primi drept plată suplimentară 100 kg. roşii.

În a doua perioadă (10 iulie — 10 august) colhoznicul trebuie să dea de pe pămîntul îngrijit de el încă 2000 kg. roşii. Dacă va obţine o depăşire şi la acest plan cu încă 500 kg., el va primi ca plată suplimentară încă 100 kg. roşii; iar dacă în perioada a treia, cînd este obligat să dea 1750 kg. va depăşi planul cu încă 1500 kg. va primi ca plată suplimentară încă 300 kg. roşii. In total, el va primi plată suplimentară 500 kg. roşii, iar numărul zilelor-muncă va creşte de la 81,5 la 116.

Pentru cel de-al doilea sfert de hectar cultivat cu roşii, colhoznicul este obligat să dea pînă la 10 august o cantitate de 3250 kg. Dacă în afară de această cantitate va da 750 kg. roşii, va primi ca plată suplimentară 150 kg. roşii. În cazul cînd în perioada următoare va depăşi planul de 1750 kg. cu încă 1750 kg. va primi un surplus de 350 kg. roşii, primind, în acelaşi timp, 82,75 zile-muncă în loc de 57,5 planificate.

De pe al treilea sfert de hectar, colhoznicul trebuie să dea 5.000 kg. roşii, primind 60 zile-muncă. Depăşind planul cu 2.500 kg, el va primi ca plată suplimentară 500 kg. roşii. În total, pentru 0,75 ha. de teren cultivate cu roşii, colhoznicul va primi 258,75 zile-muncă şi 1.500 kg. roşii.

În funcţie de valoarea producţiei obţinută de fiecare colhoznic se va face retribuţia suplimentară şi la culturile de porumb şi în viticultură.

Am stat de vorbă în această privinţă cu mai mulţi colhoznici. Toţi şi-au arătat mulţumirea şi hotărîrea de a munci cu avînt pentru a obţine recolte cît mai mari şi a depăşi planul. Colhoznicii vor munci mai bine şi vor fi răsplătiţi după munca lor. În felul acesta va fi înlăturată goana unora după zile-muncă. Toţi se vor strădui să facă economii cît mai mari şi să obţină recolte bogate.

Aplicînd acest sistem, conducerea colhozului — şi alături de ea toţi colhoznicii — e sigură că planul de producţie la legume va fi depăşit, obţinîndu-se şase milioane ruble de pe 300 ha. cultivate cu legume, adică de două ori cît s-a obţinut în 1957 de pe 245 hectare. Venituri mai mari se vor dobîndi, de asemenea, şi de la culturile de porumb şi viţă de vie.

ŞERBAN NEDELCU

Casa de cultură a colhozului „Lenin" din satul Copanca, raionul Bender, R.S.S. Moldovenească.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, Apare bisăptămînal, Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".